

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 16 / CJQD / 11.12.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CJQD\16CJQD\

Fitxer 16CJQD1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 415

Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

Sessió 16, dijous 11 de desembre de 2025

Presidència de l'I. Sr. Andrés Garcia Berrio

Sessió 16 de la CJQD

La sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica (CJQD) s'obre a ****. Presideix Andrés Garcia Berrio i, en funcions, la secretària tercera de la Mesa, Rosa Maria Ibarra Ollé, acompanyat del secretari, Antoni Poyato Rodríguez. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Rosa Maria Ibarra Ollé](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Isaac Padrós i Suarez](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#), [Ester Capella i Farré](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; i [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra [membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre el pagament de perits judicials (tram. 250-00623/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 261, 8).

2. Proposta de resolució sobre la prohibició del consum de substàncies estupefaents als centres penitenciaris (tram. 250-00723/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 299, 58; esmenes: BOPC 331, 7).
3. Proposta de resolució sobre mesures per a evitar la presència il·legal de telèfons mòbils a l'interior dels centres penitenciaris (tram. 250-00724/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 299, 60; esmenes: BOPC 331, 8).
4. Proposta de resolució sobre la supressió del programa de foment del català en el torn d'ofici (tram. 250-00737/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 309, 7).
5. Proposta de resolució sobre la dignificació de l'espai de memòria de les darreres execucions de la dictadura franquista (tram. 250-00761/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 315, 138; esmenes: BOPC 353, 35).
6. Proposta de resolució sobre la taxa judicial per a la prestació de serveis personals i materials (tram. 250-00853/15). Grup Parlamentari d, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Junts (Text presentat: BOPC 345, 177).
7. Compareixença d'una representació del sindicat de la Central Sindical, Independent i de Funcionaris, davant la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica per a informar de la situació del personal dels centres penitenciaris (tram. 357-00453/15).

El president

Bon dia, donem inici a la sessió d'avui de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica.

En primer lloc, volia demanar als grups parlamentaris si han de comunicar alguna substitució.

Per part del Grup Parlamentari del PSC.

Lídia Ferré Ferré

Sí, gràcies, president. La diputada Natàlia Fabian, que serà substituïda pel diputat David González, i més tard jo mateixa pel diputat Manel Ezquerro.

El president

D'acord. Pel Grup Parlamentari de Junts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president, bon dia a tothom. La diputada Laura Martínez substituirà el diputat Francesc de Dalmases.

Gràcies.

El president

D'acord. Per part del Grup Parlamentari de VOX.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, hola, bon dia. Simplement, manifestar que els punts 2, 3 i 7 parlarà el meu company Sergio Macián..

El president

D'acord, alguna substitució més? (*Pausa.*) Crec que no.

A més de les substitucions, volia comunicar que ens ha arribat a la mesa la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica, que se'ns ha comunicat per part del portaveu del Grup Parlamentari de Junts, que la diputada Ariadna Urroz Segura ha estat designada portaveu del Grup Parlamentari de Junts a la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica en substitució del diputat Isaac Padrós. Bé, simplement que ens ha arribat per comunicar-ho, d'acord. Sí, i evidentment desitgem el màxim encerts en aquesta etapa. Disculpi, que no he llegit sobre la marxa i no tenia constància prèvia.

Alguna proposta de modificació de l'ordre del dia?

Lídia Ferré Ferré

Sí, gràcies, president. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, voldria proposar avançar els dos primers punts de l'ordre del dia, el número 2 i el

número 6, ja que per motius personals esta diputada ha de marxar sobre les onze o onze i mitja.

El president

La resta de grups parlamentaris tindrien algun inconvenient en aquesta alteració de l'ordre del dia? Faríem primer el punt número 2 i el punt número 6. D'acord.

Doncs, alterem l'ordre del dia per fer, en primer lloc, el punt número 2, després el número 6, després l'1, el 3, el 4 i el 5, i després la resta, evidentment; no ho repetiré tot.

Proposta de resolució sobre la prohibició del consum de substàncies estupefaents als centres penitenciaris

250-00723/15

Llavors, passem al primer punt de l'ordre del dia, que era l'anterior 2, que seria la Proposta de resolució sobre la prohibició del consum de substàncies estupefaents als centres penitenciaris, i te la paraula al grup proponent, que és el Grup Parlamentari Popular.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, presidente. Rápidamente, por parte de la Consellería de Justicia, se redactó una orden de servicio en la cual se podía dispensar a la población penitenciaria diferentes kits para poder consumir droga dentro de las prisiones, por vía pulmonar o por vía intravenosa. Entendemos que la reinserción es uno de los objetivos de los centros penitenciarios respecto a la población reclusa y fomentar o potenciar el uso de drogas precisamente no va en beneficio de la reinserción de las personas.

Es más, en las prisiones de Cataluña cada día se incautan de entre tres y cuatro incautaciones de droga. En el mes de septiembre, una persona murió sobre dosis en Brians 2. Lo que hacemos es normalizar el tráfico de drogas dentro de las prisiones, algo que no se puede normalizar. Precisamente, las prisiones han de ser un entorno seguro precisamente también para los propios recursos, y lo que hay que potenciar o reforzar los protocolos que prohíban el consumo de drogas dentro de las

prisiones, reforzar los protocolos para evitar que se introduzca droga dentro de las prisiones, potenciar los programas de cura para las personas que tengan algún problema de adicción y proponemos también la revisión de un protocolo, de los protocolos de acceso a las prisiones y que se estudie de qué manera se introduce la droga a través de los centros penitenciarios.

Es verdad que a veces es a través de los vis-a-vis, otras veces -pasó en Tarragona- un propio funcionario que fue detenido por la Guardia Civil, era la persona que introducía la droga en los centros penitenciarios, pero entendemos que precisamente facilitar el consumo de droga en una prisión no facilita o no va a favor de la reinserción de la persona, todo lo contrario -todo lo contrario.

Por eso proponemos esta propuesta, que, además, en el primer punto lo que venimos a exponer es que la orden de servicios se deje sin efecto y que, por lo tanto, se potencie mucho más lo que son los servicios de cura, de desintoxicación y de control de drogas en las prisiones de Cataluña.

Sobre la enmienda de Junts, la aceptaríamos y sometemos a votación la propuesta que acabo de exponer.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Llavors, ara seria el torn d'un parlamentari de Junts, que ha presentat esmenes.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Agrair d'entrada l'acceptació de la nostra esmena.

Com bé sabem, des de Junts per Catalunya sempre defensem tenir un sistema penitenciari segur i segur per a tothom, i hi ha certs problemes que agreixen la situació de conflicte o agreugen els conflictes als centres penitenciaris. D'una banda, sempre parlem del fet de no abordar els temes, les problemàtiques de salut mental amb més recursos. Aquest és un aspecte que pot arribar a fomentar conflictes i si a més a més, a banda d'aquests problemes, hi sumem el consum de drogues a dintre les presons, doncs, és evident que només s'agreuja la situació.

Per tant, a aquesta proposta de resolució hi votarem majoritàriament a favor, estem d'acord en augmentar els controls de drogues, en revisar els protocols d'accés, però també tota la resta de protocols que s'apliquen des que hi ha un ingrés o una visita, i per això vam fer aquesta esmena.

El que sí que els hem de dir és que ens abstindrem al punt 1. És evident que quan a nosaltres ens va arribar la notícia que el Govern havia permès facilitar el tema dels inhaladors ens vam posar les mans al cap, com no pot ser d'una altra manera. Tu llegeixes aquest titular i dius: "No pot ser", però sí que és cert que, primer, que no compartim el redactat al cent per cent, i sí que és cert que quan hem parlat amb els companys de Salut i amb els serveis mèdics, i sabent els problemes específics i agreujats de Brians 2, no ho consideren una mala opció, almenys com a solució d'emergència. Una altra cosa és que s'apliqui això i es perduri en el temps i no s'abordi el problema de fons. Però si es tracta d'una situació d'emergència, entenem que en aquest punt, amb les nostres reserves, doncs, ens abstindrem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Ana Balseira i Marín

Gràcies, president. És obvi que la percepció que té de l'execució penal el diputat Villagrasa i Esquerra Republicana no té res a veure.

Nosaltres apostem pel model d'execució penal català, basat en la reinserció i rehabilitació, i ell aquí en la seva exposició de motius confon peres amb... merines, parla de rehabilitació, parla de drogues, i fa una exposició que res té a veure amb l'objectiu que seria la reinserció i la rehabilitació que han de tenir els centres penitenciaris.

Per tant, nosaltres votarem en contra.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Sergio Macián de Greef

Sí, muchísimas gracias, presidente. Bien, después de que Esquerra Republicana convirtiera los centros penitenciarios en *esplais*, con una exconsellera como la señora Ubasar bailando *Despechá*, de Rosalía, que está muy de moda en las prisiones catalanas, pues, ahora viene el PSC y convierte las cárceles en narcosalas y, en fin, repartiendo papel de plata a los internos para que puedan drogarse, ¿verdad? Inhalando droga quemada.

Y, bueno, eso ha tenido consecuencias. Tiene consecuencias como es la muerte en septiembre de un preso por sobredosis en el centro penitenciario de Brians 2. Una política penitenciaria fallida que permite y que facilita el consumo de drogas en las prisiones catalanas. Y, bueno, pues nos encontramos con eso, con presos muertos por sobredosis y con funcionarios penitenciarios sobrepasados ante el aumento de drogas en los centros penitenciarios.

Yo pregunto, ¿esa es la manera que tiene el PSC de reinserir a los presos? ¿Repartir papel de plata y facilitar el consumo de drogas? Eso entendemos nosotros que desde luego no es reinserir, eso es promover la delincuencia en los centros penitenciarios.

Y creemos que en este punto hay que diferenciar dos grandes ámbitos. El ámbito de las sustancias psicotrópicas -y aquí queremos hacer un apunte, como pueden ser ansiolíticos, por ejemplo-, que la medicación debería siempre, siempre, distribuirse diluida, porque, aunque tenga un menor efecto médico, con eso se evita el tráfico de sustancias psicotrópicas en los centros penitenciarios. Esto es un consejo que dan los propios sindicatos -luego tendremos oportunidad de preguntárselo al representante de CSIF-, pero la medicación debería darse siempre diluida.

Y luego hablamos de las drogas propiamente. Y aquí se ha detectado un incremento absolutamente exponencial. Se ha multiplicado la entrada de droga en los centros penitenciarios y hay que hablar de qué medios está poniendo la Generalitat para evitar esta entrada de droga en las cárceles.

Y nosotros aquí queremos dar varias sugerencias. En primer lugar, hay que reformular el tema de los escáneres de objetos. Se tiene que modificar su ubicación y se tienen que mejorar estos escáneres.

Dos, escáneres corporales para la detección de droga. Ahora hay uno, en prueba - uno en prueba-, en Brian 2, pero, desde luego, entendemos que estos escáneres corporales deberían extenderse a todos los centros penitenciarios y que no fueran solo escáneres para personas, sino también escáneres para las familias de las personas internas.

Tres, más funcionarios en comunicaciones e ingresos, en las áreas de comunicación y de ingreso. ¿Por qué? Porque cuando vienen después de un permiso penitenciario o vienen después de un domingo por la tarde y llegan al centro penitenciario un montón de presos a la misma hora, porque tienen que cenar a la hora que sea, desde luego, no hay funcionarios suficientes para hacer cacheos y registros, cacheos corporales y registros en las bolsas, en las mochilas, etcétera. Eso es otra cuestión que denuncian los propios funcionarios. Es imposible paralizar la entrada de droga si no se aumenta el número de funcionarios de prisiones en las áreas de comunicación y de ingreso.

Y luego queremos también hacer otra sugerencia al PSC, que es el partido ¿verdad? que se encuentra actualmente en el gobierno de la Generalitat...

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Diputat, perdó, vagi acabant, que ja s'ha acabat el temps. Vagi acabant.

Sergio Macián de Greef

Sí, acabo en treinta segundos.

Y luego también habría que hacer una reformulación de las comunicaciones familiares o íntimas de los internos. Es decir, si una persona utiliza una comunicación, un vis-a-vis, para conseguir entrar droga en la cárcel, desde luego, la sanción a ese interno tiene que ser muy importante. No puede ser que a los dos meses vuelva a tener comunicación con la misma persona que permitió la entrada de la droga.

Muchísimas gracias.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del diputat Garcia Berrio, del Grup dels Comuns.

Andrés García Berrio

Gràcies. En relació amb aquesta proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular votarem sencera en contra, principalment i sobretot, com ja hem fet en altres ocasions, per la seva manca de rigor, per la seva perspectiva en què sembla que titulars de premsa arriben a aquest Parlament sense cap mena de filtre i sobretot, des del meu punt de vista també, com perdent el respecte i no respectant la bona feina, que ja s'està fent una qüestió tan complicada com aquesta, als centres penitenciaris, tant per part dels treballadors i treballadores del sistema penitenciari com pel Departament de Salut.

Evidentment, cal prendre totes les mesures necessàries, per un costat, per abordar la necessitat que no entrin les drogues a les presons, evidentment, però a l'altre costat també, des de la lògica que s'està treballant per abordar des de la lògica de salut aquesta situació, és absolutament important i necessari poder fer totes aquestes reflexions davant d'aquesta manca de rigor i, a més a més, atacant i plantejant de manera directa, i també fent un cert seguidisme a plantejaments que el que volen és mostrar com un escenari absolutament greu als centres penitenciaris que no contrasta amb la realitat i la bona feina que es fa, votarem en contra.

I penso que és sorprenent que el Grup Parlamentari Popular doni espai a plantejaments, sobretot al punt número 1. Després, la resta segurament que en un altre context i plantejat d'una altra manera podríem estar d'acord en algun dels punts, però crec que el plantejament no és el adequat i en aquest sentit votarem en contra.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del diputat Pellicer, de la Candidatura d'Unitat Popular.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, bon dia. Nosaltres també per manifestar el vot en contra d'aquesta proposta resolució absolutament amb falta de rigor, sense cap perspectiva de salut i de persecució del paper de plata com l'eina definitiva per acabar amb les drogues.

No té cap sentit el que plantegen i em sembla un marc absolutament erroni i que l'únic que fa és evitar o menys tenir la salut de les persones recluses als centres

penitenciaris i que l'únic que té és una voluntat de generar demagògia i d'avançar per unes vies que res tenen a veure amb les solucions d'addiccions que es poden patir a la nostra societat i també als centres d'internament.

Per tant, votarem en contra.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt, però veig que tampoc no hi és avui. Per tant, ara donem la paraula al grup proponent. (*Veus de fons.*) Ai, disculpeu. Mira, “en casa de herrero, cuchillo de palo”, diuen, eh?

Molt bé, doncs, és el torn del Grup Socialista. Té la paraula la diputada Ferré. Gràcies.

Lídia Ferré Ferré

Gràcies. Bé, en relació amb la proposta de resolució que ens presenten, los avancem que votarem en contra els punts 1 i 4, però ens posicionarem favorablement, perquè ja s'està portant a terme, del contingut dels punts 2 i 3.

L'estratègia que porta a terme el Departament de Justícia integra la seguretat, la protecció de la salut pública i la reinserció social. Tot plegat, ofereix un model penitenciari respectuós i eficient adaptat als temps actuals i compromès amb la dignitat de les persones.

En relació al punt 1 de la proposta de resolució, els voldríem aclarir que l'ordre de direcció 16/2025 del centre penitenciari Brians 2 és totalment legítima i està emparada per la normativa vigent. La direcció del centre té plena competència per dictar les ordres necessàries que garanteixin el correcte funcionament diari.

Així mateix, aquesta ordre també s'ajusta als principis establerts per la Constitució i al programa que regula l'ús de làmines de paper d'alumini sense plom per a persones que consumeixen drogues inhalades, i això forma part d'una política de reducció de danys reconeguda per l'Organització Mundial de la Salut.

En definitiva, el que es tracta amb aquesta mesura és evitar riscos sanitaris importants com infeccions de VIH i reduir els efectes perillosos derivats de l'ús de materials no adequats, no?

Aquest programa no és nou, ja està en funcionament des del 2020 a Brians 1 i s'ha ampliat el 2025, i ara a Brians 2 s'està inserint en una estratègia àmplia que inclou altres programes com el d'intercanvi de xeringues, tractament amb metadona, i tot sempre sota la supervisió dels professionals del Centre d'Atenció i Seguiment.

Pel que fa a la resta de punts, ja li dic, els punts 2 i 3 els votarem a favor, perquè ja s'està portant a terme, i en el punt 4 nosaltres ens posicionarem en contra, perquè sí, estem d'acord que és imprescindible la revisió contínua dels controls d'accés als centres penitenciaris amb una anàlisi rigorosa dels recursos humans, materials, tecnològics i que permetin millorar la detecció i prevenció de l'entrada de substàncies prohibides. I en este sentit, ja s'han creat les unitats de seguretat interior i s'han incorporat noves tecnologies com escàners corporals d'ones mil·limètriques sempre, sempre respectant els drets i dignitat de les persones internes.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. Ara sí, donem el torn al diputat del PP perquè es pronunciï sobre les esmenes.

Alberto Villagrasa Gil

Sí. Como comentaba, aceptamos la enmienda de Junts.

Sobre lo que se ha comentado, rápidamente, entiendo que para Esquerra Republicana potenciar el consumo de drogas beneficia la rehabilitación, cosa que, evidentemente, no compartimos. Y preocuparse por la salud de los reclusos es ayudarles a salir del mundo de la droga.

Cuando se normaliza el consumo de la droga en las prisiones de Cataluña se potencia mucho más lo que es el tráfico de drogas, como lo demuestra que en el año 23 se incautaron 1.398 consumos de droga y en el 2024, 1.516, es decir vamos en aumento.

Y desde el Grupo Popular entendemos que se han de potenciar aquellos proyectos sanitarios para ayudar a las personas a salir del mundo de la droga y no potenciar el consumo de las drogas dentro de los centros penitenciarios.

Gracias.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Per tant, ara passaríem a votació, si els hi sembla, perquè pel que hem entès del pronunciament de tots vostès, podríem fer la votació del punt 1 per un costat, del 2 i 3 conjuntament, i del 4 per l'altra banda, amb l'esmena incorporada. D'acord, perfecte.

Doncs, passem a votació.

Vots a favor del punt 1?

Vots a favor del Partit Popular i de VOX.

Vots en contra?

Vots en contra d'Esquerra Republicana, de la CUP i del PSC..., i Comuns. Només m'he mirat aquella banda.

I abstencions?

Del Grup de Junts.

Molt bé. Per tant, aquest punt ha quedat rebutjat, per 9 vots en contra, 3 a favor i 4 abstencions. Molt bé.

Passem a la votació dels punts 2 i 3.

Vots a favor?

Voten a favor el Grup del PP, el Grup de VOX, el Grup de Junts i el Grup del PSC.

Vots en contra?

El Grup d'Esquerra Republicana, dels Comuns i la CUP.

I abstencions?

Cap.

Per tant, han estat aprovats per 11 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

I ara passarem a la votació de l'últim punt, que és el 4.

Vots a favor?

Vots del PP, VOX i Junts.

En contra?

Vots dels Comuns, Esquerra Republicana, CUP i PSC.

I abstencions?

Cap.

Per tant, queda rebutjat per 7 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Molt bé.

(Veus de fons.) Perfecte.

Proposta de resolució sobre la taxa judicial per a la prestació de serveis personals i materials

250-00853/15

Ara, seguint la proposta d'ordre del dia modificat que hem aprovat a l'inici de la comissió, passàrem a tractar el punt número 6, que és la Proposta de resolució sobre la taxa judicial per a la prestació de serveis personals i materials, que presenta el Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula la diputada Abella. No? Qui la defensa?

Ariadna Urroz Segura

Gràcies. Bon dia. En primer lloc permeti'm donar la benvinguda en aquesta comissió al senyor Joaquim Coller, en Xavi Rubio, en Raül Domínguez, l'Àngel Camadas, representants del GECO, que tinc aquí darrere, però també en Moïses Bonal, representant de PIMEC, entitats a les que avui donen veu a les seves reivindicacions a través d'aquesta proposta de resolució, presentada per Junts per Catalunya.

La proposta de resolució presentada té com a element central la supressió de la taxa per a la prestació de serveis personals i materials en l'àmbit de l'administració de justícia a Catalunya, regulada pel decret 3/2008.

Catalunya és l'únic -i ho subratllo-, l'únic territori de l'Estat espanyol que té una taxa que grava quan a instàncies de part, en aquestes ordres jurisdiccionals civils i contenciós administratiu, s'interposa un recurs davant dels òrgans judicials de Catalunya. I que sigui l'únic territori on això succeeix ja suposa un greuge en si mateix.

Aquesta taxa acaba suposant a la pràctica una càrrega addicional a les petites i mitjanes empreses que aposten per invertir a Catalunya i que es veuen greument afectades (*veus de fons.*) -si us plau, gràcies- per l'aplicació de la taxa judicial catalana en els procediments de reclamació de petites quanties. Perquè el que és evident és que la reclamació d'un petit deute, si s'ha de pagar una taxa que és d'igual o superior a l'import que pretén reclamar, és evident que suposa un fre al propi accés a l'administració de justícia.

Per tant, aquesta taxa el que acaba comportant és que impedeix i obstaculitza la via judicial a l'interessat que té un deute que vol reclamar i acaba per beneficiar a qui no paga els deutes que ha contret.

I així mateix, a la vegada, el que també tenim molt clar des de Junts per Catalunya és que hem de garantir -i subratllo la paraula "garantir"-, que tinguem els recursos necessaris per a l'assistència jurídica gratuïta.

És per això que amb aquesta proposta de resolució exigim que es compleixi amb la transferència de recaptació íntegra de totes les taxes que es recaptin a Catalunya per part de l'Estat, perquè el que és evident és que aquesta falta de traspàs de la recaptació no pot justificar en cap cas que els catalans hagin de tenir una taxa extraordinària, un doble gravamen, que -repeteixo- només tenim a Catalunya, quan és l'Estat qui n'ha de traspasar els recursos per a finançar adequadament l'assistència jurídica gratuïta.

I a la vegada entenem també que l'excusa de mantenir la taxa no pot ser que sigui una raó econòmica perquè serveixi d'autofinançament perquè no tenim pressupostos, perquè és obligació d'aquest Govern elaborar-los i presentar-los en aquesta cambra, i avui estem a 11 de desembre i això encara no ha succeït.

Per tant, i per acabar, fer esment també que en el marc del debat de política general des de Junts per Catalunya vam presentar una proposta molt similar a la que presentem avui aquí, però enteníem que era necessari obrir un debat en aquesta comissió.

Per això presentem aquesta proposta de resolució que esperem que pugui rebre el suport majoritari d'aquesta comissió.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada Urroz, i benvinguda a la Comissió de Justícia.

Com que em sembla que no hi ha esmenes presentades en aquesta proposta de resolució... N'hi ha? (*Veus de fons.*) Perdoneu, però en aquest cas no és culpa meva, eh?, que consti. (*Veus de fons.*)

Doncs, com que hi ha... Sí, sí, ara ho veig. Com que hi ha una esmena presentada pel Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Ferré.

Lídia Ferré Ferré

Gràcies. En primer lloc, donar la benvinguda a la comissió, als representants d'Angeco i Pimec.

I abans de començar, justament pel que acaba de passar ara, dir-los que no entenem la pressa a incorporar a l'ordre del dia aquesta PR, havent-hi altres de més antigues. Això, de totes maneres, altera la dinàmica de treball, ja que el període per presentar esmenes acabava el dia 9, i pregaríem a la Mesa que ho tingui en compte de cara a fixació d'ordres del dia de futures comissions.

I entrant en matèria, el primer que els he de dir és que el Tribunal Constitucional ho deixa claríssim. La taxa judicial és constitucional, legítima i necessària. Grava l'activitat administrativa que dóna suport a la funció jurisdiccional i és competència de la Generalitat i, per tant, no suposa cap objecte a la tutela judicial efectiva ni una barrera per accedir als jutjats.

A diferència de la taxa estatal, la catalana no impedeix cap procediment i no discrimina a ningú, les persones físiques hi estan exemptes, també moltes entitats socials o empreses petites. És, per tant, una taxa progressiva amb sensibilitat social que busca sostenir el sistema i, molt concretament, reforçar el torn d'ofici i la justícia gratuïta, i no castigar el ciutadà. Però, siguem clars, suprimir aquesta tasca és sinònim de retallar drets i deixar el torn d'ofici amb menys recursos, posant en risc el dret fonamental contemplat a l'article 14 de la Constitució espanyola, que diu que tots som iguals davant la llei.

Des del nostre grup defensem una idea molt simple: si volem un model just i sostenible de justícia, cal que cada euro recaptat per aquesta taxa serveixi per

millorar el sistema d'aquí, a Catalunya, i per apuntalar el torn d'ofici. Per això els proposàvem una esmena de supressió, que no mos han acceptat, que deixava el redactat de tal manera que fos el Parlament de Catalunya qui instés el Govern a exigir el Govern espanyol la transferència íntegra de totes les taxes judicials recaptades al nostre territori, perquè també aquestes puguin reforçar finalísticament la justícia gratuïta.

I ja per acabar, cal preguntar-se si els grups que votaran a favor de la supressió d'aquesta taxa són conscients del que suposa quan proposen prescindir d'aquest instrument de finançament finalista, que és la taxa judicial. Perquè, com casem demanar la supressió de la taxa, que justament finança el torn d'ofici amb caràcter finalista, i a la vegada l'increment de les retribucions del torn d'ofici? No veuen que això és un contrasentit?

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. No tenim coneixement de cap altra esmena. Per tant, passaríem ja al torn d'intervencions general, i seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Intervindria la diputada Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Primer, una salutació als companys que avui ens acompanyen, que ja ens vam poder reunir i parlar d'aquesta proposta.

Nosaltres tenim dubtes, tenim dubtes perquè sí que és cert que hi ha alguns aspectes d'aquesta taxa que veiem que és repetitiva i, per tant, caldria suprimir, però d'altra també entenem aquesta finalitat que reverteix en el torn d'ofici.

Però sí que voldria deixar clar a la portaveu del Partit dels Socialistes que fer aquesta intervenció dient que els grups que votin a favor al que s'estan oposant és al torn d'ofici, doncs, facin la seva feina i vostès, des del Govern de la Generalitat, reclamin al ministeri competent, al *Gobierno de España*, el traspàs de les taxes judicials que han de revertir en el torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta. No vinguin aquí a donar lliçons a la resta de grups parlamentaris per condicionar el nostre vot en base de si reverteix o no en el torn d'ofici. Facin la seva feina i reclamin el que aquest Parlament

ja ha aprovat en nombroses vegades, que és el traspàs de les taxes que han de revertir en el benefici dels nostres advocats i advocades del torn d'ofici.

I dit això, nosaltres hem tingut molts dubtes sobre el vot final, però finalment creiem que farem un vot en contra, si bé ens ho hem pensat fins a l'últim moment, no perquè sigui finalista cap al torn d'ofici, perquè, com dic, també hi ha altres vies, sinó perquè tenim dubtes sobre aquesta taxa judicial.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada Balsera. Seria ara el torn del Grup del Partit Popular. Té la paraula el diputat Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Bon dia. Donar la benvinguda al representant d'Angeco i de Pimec.

Bé, vull dir, jo crec que el Partit Socialista, tant en versió PSC com PSOE, sembla ser que el que tenen com a solució per esmenar els problemes dels jutjats és limitar l'accés a la justícia. La llei 1/2025, jo crec que és un clar exemple després dels resultats de la seva implantació, i, escolti'm, perdoni'm, però el paradigma, com li agrada dir al conseller, que comporta aquesta llei, ha canviat molt, ha canviat substancialment l'accés a la justícia. Al final ja hi ha una qüestió inconstitucional plantejada sobre el dret a la tutela judicial efectiva que reconeix la nostra Constitució.

Però és que, a més, ens trobem que ara, precisament la taxa, quan va dictar la sentència constitucional, no hi havia aquesta situació i ja veuríem què diu ara el Constitucional, bé, un Constitucional quan sigui independent, no quan sigui controlat pel Partit Socialista. Què diria el Constitucional?

Perquè, escolti'm, ara el que es produeix és un impediment de l'accés a l'administració de la justícia. Per què? Perquè la taxa catalana no és progressiva, és seixanta euros pel monitori i noranta per l'ordinari. Se n'adonen que ja no es presenten monitoris per culpa de la llei 1/2025? Perquè s'han carregat la possibilitat d'anar a un monitori per necessitat d'anar a un mas? Se n'adonen que, a més, han de pagar una taxa, anar amb un ordinari per reclamar petites quanties de noranta

euros i que, a més, fins a dos mil euros no hi ha necessitat d'advocat i procurador i, per tant, no s'inclou a la transgressió de costes els honoris d'advocat i procurador?

Això què fa? Que deutes de menys de dos mil euros siguin impossibles de reclamar judicialment. Per què? Perquè el cost és molt més alt que el que es pot obtenir amb l'acció judicial.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Diputat, hauria d'anar acabant.

Pere Lluís Huguet Tous

Vaig acabant, de seguida. Per tant, escolti, nosaltres donarem suport.

I una altra cosa important, importantíssim. L'única llei que atribueix a la justícia gratuïta la taxa és l'estatal; la catalana, no. No digui que va a la justícia gratuïta, perquè això no és cert. La llei catalana va per sufragar tota l'administració de justícia, no la justícia gratuïta, sinó mirin-se la llei que ho diu expressament.

Per tant, donarem suport a aquesta moció.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn de VOX, i té la paraula el diputat Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gracias, presidenta. La tasa judicial catalana, que fue modificada por decreto ley del 2014 y que suprimió de su hecho imponible los umbrales por cuantía y tipo de procedimiento, que anteriormente permitían dejar fuera en su aplicación las reclamaciones de escasa cuantía, con este cambio normativo los asuntos de cuantía inferior a tres mil euros, que estaban exentos conforme a la normativa catalana anterior, que era la ley del 2012, pasan a no estar exentos.

Entendemos que ello puede superar la vulneración de derechos fundamentales, como es el derecho de acceso a la jurisdicción. Se vulnera el principio de tutela judicial efectiva del artículo 24 de la Constitución española, así como también la aplicación de esta tasa autonómica en los casos de reclamaciones reducidas, no cumple con los requisitos del juicio de proporcionalidad y, por consiguiente, supone esta vulneración del derecho fundamental de acceso a la justicia.

La aplicación de dicha tasa no resulta una medida idónea para la consecución de la afinidad supuestamente presida, sino que tiene efecto contrario al caso de reclamaciones de reducida cuantía, como se observa en la relación de la misma.

Por lo tanto, existe una desproporción en cuanto a la relación, en cuanto a la tasa, en relación con las reclamaciones de reducida cuantía y resulta más arbitraria por no justificarse económicamente.

Si bien, debo decir que, no obstante, en este punto estaríamos totalmente a favor de la supresión de la tasa catalana. Al final, pues, siempre las proposiciones de Junts se mueven con ciertas estridencias ideológicas y habla de la supresión que el gobierno español “cumpleix amb la transferència, en la recaptació íntegra de totes les taxes judicials que recapten a Catalunya per destinar íntegrament al finançament de la justícia gratuïta”.

Decir al respecto que esto es una cuestión que tendría que debatirse en el Congreso de los Diputados, ya que Junts tiene grupo propio al efecto, y que respecto a si la finalidad esta es la financiación del turno a oficio, podríamos tener presente que hay 46 millones de publicidad que se destinan a publicidad institucional para el turno a oficio y 48 millones en cooperación al desarrollo. Estas cantidades podrían suprimirse y ser las cantidades que, en su caso, podrían aplicarse a beneficiar al turno a oficio, que siempre es el maltratado turno a oficio por los desequilibrios económicos que padece al no actualizarse los precios que reciben los abogados en dicho ejercicio.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. En primer lloc, agrair que s'hagi presentat aquesta proposta de resolució. Crec que treu a debat una qüestió necessària i que ens ha de fer, efectivament, poder tenir un debat parlamentari sobre la seva existència i, sobretot, jo crec que hi ha un punt que deixa molt clar la necessitat de fer una transferència a la recaptació íntegra de les taxes judicials que es recapten a Catalunya per part del Govern central.

Llavors, tot i així, sabem que és important, pensem i tenim dubtes respecte els efectes que pot tenir també de cara a la recaptació, tenint en compte també la finalitat amb la que s'aporta aquesta taxa.

Llavors, en aquest sentit -i amb dubtes-, votarem en contra, però oberts a poder-lo parlar en el futur.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Té la paraula el diputat Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies. Primer de tot, clar, hi ha una frase que ens sorprèn una mica a l'exposició de motius, que diu: "El sosteniment del sistema mitjançant els impostos". Tot el sistema de serveis públics es sosté mitjançant els impostos, i a nosaltres ens sembla perfecte i correcte, el que passa és que els impostos han de ser progressius, i qui més té és qui més ha de pagar. Però a nosaltres ens sembla que això és un element fonamental.

Segona qüestió que volíem situar damunt la taula. Si bé és una contribució a les millores del torn d'ofici i a la justícia gratuïta, el que s'ha de fer és dignificar d'una vegada la justícia gratuïta i el torn d'ofici, i això no es fa amb els ingressos d'aquesta taxa. Això es fa posant-hi els diners que toca i amb un finançament adequat. I un dels elements també és aquesta transferència de recaptació integral del que es recapta respecte l'Estat i que es pugui recaptar des de Catalunya, que també ens sembla fonamental.

I tercer element, i respecte la proposta concreta, pels motius que al·leguen a l'exposició de motius, nosaltres estaríem oberts a parlar d'augmentar les exempcions per raons objectives, és a dir per raons de quantia, i per raons subjectives, és a dir per raons del subjecte i de la capacitat econòmica dels subjectes que haurien d'entrar en aquestes relacions jurídiques o entrar en aquests plets. No estem d'acord en una supressió universal d'aquesta taxa.

Per tant, per això votarem en contra, però sí que pensem que es podria estudiar una sèrie d'augments de les exempcions, tant per causes objectives com subjectives.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies. És ara el torn del Grup Mixt. Té la paraula la diputada Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Agrair als companys d'Angeco i de Pimec l'assistència en aquesta comissió.

I d'Aliança Catalana volem garantir l'accés equitatiu a la justícia de Catalunya. I per fer-ho cal suprimir de manera immediata la taxa catalana per la prestació de serveis personals i materials en l'àmbit judicial.

La taxa, prevista en el decret legislatiu 3/2008, representa un doble gravamen, injust i desproporcionat, perquè la ciutadania, les petites empreses i els professionals autònoms ja contribueixen al manteniment del sistema judicial a través dels impostos que paguen cada any. I, malgrat això, han de tornar a pagar per accedir a un dret fonamental, la tutela judicial efectiva.

Aquesta càrrega addicional afecta especialment els qui més depenen d'una justícia àgil i accessible: autònoms que reclamen impagament, famílies vulnerables en litigis civils o administrats que defensen els seus drets davant l'arbitrarietat de l'administració.

És una taxa que penalitza qui vol exercir els seus drets, que discrimina per situació econòmica i condiciona l'accés a la justícia i la capacitat de pagament. I això és un greuge incomparable amb els principis d'un estat de dret.

El nostre sistema judicial ja pateix col·lapse, endarreriments i una manca de recursos crònica. Però la solució no és fer pagar més els que menys tenen, la solució és dotar el sistema amb recursos suficients provinents de la fiscalitat general, no d'un peatge sobre els drets.

Per tot això, des d'Aliança Catalana, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, que el Govern de la Generalitat suprimeixi immediatament aquesta taxa

que castiga ciutadania i distorsiona l'accés a la justícia, i que reclami al Govern espanyol el traspàs íntegre de la recaptació de les taxes judicials estatals generades a Catalunya, per tal que es destinin al finançament del sistema de justícia gratuïta tal com seria just i proporcional.

Avui tenim l'oportunitat d'avançar cap a una justícia més justa. Eliminar aquestes taxes no és només un acte de responsabilitat fiscal, és qüestió de dignitat, democràcia i de respecte pels drets fonamentals.

Per això anunciem el vot favorable d'Aliança Catalana i instem aquest Parlament a actuar amb valentia i amb sentit de justícia.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. Bé, ara el grup proponent tindria un minut per pronunciar-se sobre les esmenes. Té la paraula la diputada Urroz.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies. Com he dit a la primera intervenció respecte l'esmena del PSC, que és l'única que hem rebut en temps i forma, evidentment, no la podem acceptar, perquè justament aquesta proposta de resolució té com a element central poder parlar de la supressió de la taxa judicial catalana.

Vostès eliminaven del punt resolutori la meitat d'ell, el que feia referència a aquesta taxa, i mantenien la part d'exigir al govern espanyol el traspàs de la recaptació. Vostès governen aquí a Catalunya i governen a Madrid, per tant crec que no ho poden tenir més fàcil per fer efectiu justament aquest traspàs de la recaptació íntegra aquí a Catalunya.

A part que, com també com s'ha comentat, en diverses ocasions aquest ple del Parlament de Catalunya ja ho ha aprovat diverses vegades, l'última si no m'equivoco el passat mes d'octubre amb la moció al ple del Partit Popular amb una esmena que vam presentar des de Junts per Catalunya. Per tant, això ja és un mandat del Parlament cap al Govern perquè exigeixi justament el traspàs d'aquesta taxa.

A més a més, vostès feien referència a la constitucionalitat de la taxa i al principi d'igualtat i tot plegat. Jo aquí posava èmfasi una altra vegada que som l'únic territori

de tot l'Estat espanyol que té una taxa com aquesta, que grava dues vegades el mateix.

I per últim, i per acabar -perquè veig que se m'acaba el temps-, en referència al debat de política general, que abans també m'hi he referit, des de Junts per Catalunya vam presentar una proposta de resolució que era exactament igual que la mateixa, que va rebre en aquella ocasió el suport del vot favorable d'Esquerra, de la CUP i l'abstenció dels Comuns, era literalment el mateix text. Per tant, ens sorprèn que avui alguns partits, en menys de dos mesos, canviïn el seu sentit de vot.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. Bé, passaríem ja a votació.

Hi ha un sol punt.

Per tant, vots a favor de la proposta de resolució.

Els vots a favor del Grup de Junts, del PP i del Grup Mixt. Ja poden baixar, ja.

Vots en contra?

Vots en contra del Grup dels Comuns, d'Esquerra Republicana, del PSC i Units per Avançar i de la CUP -disculpin.

I abstencions?

Del Grup de VOX.

Ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 9 en contra i 1 abstenció.

Proposta de resolució sobre el pagament de perits judicials

250-00623/15

Molt bé, doncs, ara reprendríem l'ordre del dia i passaríem a la proposta de resolució número 1, que és la Proposta de resolució sobre el pagament dels pèrits judicials, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Té la paraula el diputat Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, presidenta. Hoy defendemos una propuesta de resolución que apunta a un problema real conocido por todos los operadores de la justicia en Cataluña, la retribución injusta y desactualizada de los peritos judiciales, al igual que sucede también con el siempre maltratado turno de oficio. Hablamos de profesionales que sostienen el funcionamiento de los juzgados: médicos forenses, externos, arquitectos, psicólogos, ingenieros, economistas, que se trata de personas que se pronuncian acerca de cuestiones a las cuales tienen conocimientos científicos, artísticos o prácticos.

Sin sus informes, muchos procedimientos simplemente no avanzarían. Sin embargo, la administración las sigue pagando tarifas que no se reflejan en el tiempo ni en la formación que tienen, y menos en su responsabilidad en el ejercicio de dicho cargo que se exige por dicha labor. Pues, debemos tener presente que, dentro de un proceso judicial, con independencia de que el que coordina y dirige es el abogado, con sus hechos, exposición de los hechos, fundamento de derecho, la prueba constituye elemento esencial. Dentro de esta prueba, aparte del interrogatorio de las partes, los testigos, la documental, aquí hay un especial cariz la prueba pericial.

Son los peritos los que elaboran sus informes y acuden, en su caso, al juzgado a ratificar el mismo y atender a todas las cuestiones y preguntas que se le efectúan sobre la misma. De ahí su responsabilidad y la importancia en el ejercicio de su función y, por lo tanto, una mejor consideración de la retribución que actualmente perciben.

Este defecto de la retribución provoca efectos gravísimos, como son la renuncia creciente de peritos a colaborar con la administración de justicia y, segundo, el retraso en los procedimientos que dependen directamente de estos informes. Ello provoca el evidente colapso judicial, el gran problema que tiene la justicia, que sin duda afecta al principio de tutelada judicial efectiva.

Por lo tanto, en VOX tenemos claro que defender a los peritos es también defender a los ciudadanos que esperan una resolución justa y dictada en plazo.

Muchas gracias.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup de Junts, i té la paraula la diputada Urroz.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies. Davant d'aquesta proposta de resolució que ens presenta el partit de VOX, vagi per endavant que el nostre vot serà en sentit contrari.

L'ordre just 419/2009 regula, com dèiem, el pagament dels peritats judicials que assumeix el Departament de Justícia en dos supòsits concrets: en aquells que està reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta i en l'àmbit penal i de menors quan així és acordat per part d'un jutge. Per tant, cal tenir clar que no estem parlant de tots els supòsits de peritatges judicials en qualsevol dels procediments, sinó que només estem parlant d'aquells supòsits d'assistència jurídica gratuïta i de l'àmbit penal i de menors.

I, a la vegada, aquesta ordre regula diversos aspectes, no només els preus dels honoraris, com s'ha fet molt èmfasi en el text expositiu de la proposta de resolució, sinó que aborda també els peritatges que realitzen els funcionaris, les llistes de pèrits, la formació o els procediments i la tramitació dels pagaments, aspectes, tots ells, que nosaltres creiem que és necessari, que han d'estar regulats i que, per tant, no es pot sense més eliminar, com proposa la proposta de resolució.

Ara bé, aquí també som molt conscients que cal adaptar i millorar aspectes d'aquesta ordre. Cal que els pèrits judicials siguin veritables experts i especialistes segons el procediment en què es demanin, perquè són una peça fonamental i clau dels procediments judicials, d'acord? Cal poder disposar de llistes de pèrits actualitzades. Cal també, evidentment, simplificar els procediments per tal de poder facilitar els pagaments als pèrits i, evidentment, cal també assegurar poder garantir una remuneració justa i adequada dels pèrits per la tasca que, efectivament, realitzen en funció de cada procediment.

Per tant, avui votarem que no a aquesta proposta de resolució de VOX que demana suprimir l'ordre, però a la vegada som molt conscients que els pèrits judicials necessiten i han de tenir millors condicions per realitzar la feina que fan.

I també és un deure del departament garantir-ho i que no en poden defugir responsabilitats.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. És ara el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula la diputada Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta, per anunciar el nostre vot en contra.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. És ara el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula el diputat Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, vicepresidenta. Per anunciar, nosaltres votarem a favor de la promoció que presenta VOX, efectivament, perquè és que hi ha una situació, vull dir perquè se n'adonin una mica de quina és la realitat, eh? Vull dir, el que es paga per un informe pericial de béns immobles, vehicles, joies i objectes preciosos és quaranta euros o seixanta-cinc, com a màxim. Això és el que es paga a un pèrit.

Llavors, com deia la meua companya, efectivament, l'ordre es refereix a torn d'ofici i àmbit penal. Què està provocant això? Doncs, que en l'àmbit penal els informes moltes vegades arriba del judici amb l'informe pericial que és mínim. Per què? Doncs, perquè això és el que està pagant la Generalitat, és el que està pagant. I, per tant, el que està provocant és que hi hagi una deficiència a la prova sobretot en l'àmbit penal, perquè la justícia gratuïta ja hi ha menys..., potser, en ser un procediment civil, ja hi ha menys... Ens trobem amb dificultats, llavors, perquè ens accepti el pèrit, no?

I a la justícia ordinària, la llei 1/2000, la nova llei d'enjudiciament civil, va privatitzar les pericials i, per tant, són les parts les que les aporten. Per tant, afecta un àmbit especial, que és la justícia penal, que és un àmbit important i que, a més, precisament, amb els temes de valoració, estem ara parlant de la multireincidència, però si tenim la prova deficient moltes vegades això provoca absolució, o pot provocar que no puguem determinar bé els imports dels béns defraudats, no?

Per tant, donarem suport a la proposta de resolució de VOX.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. Sí, per anunciar el vot en contra.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Té la paraula el diputat Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, votarem en contra.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Mixt. No hi és.

Per tant, passaríem ja... No hi ha... *(Pausa.)* Ai, perdoneu. Ostres, ostres. Us explico quin és el problema, i és que tenim un guió amb tots els grups parlamentaris i, clar, el Grup del PSC sempre és el primer i per això ens el saltàvem. Per tant, disculpeu, companys.

És el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el diputat Poyato.

Antoni Poyato Rodríguez

Moltes gràcies. Avui tenim una proposta per suprimir l'Ordre 419/2009 i modificar la taula de preus del servei de peritatges judicials, i des del nostre grup ja anuncio que votarem en contra.

I ho fem perquè la proposta que presenta VOX parteix d'un diagnòstic incomplet i obvia una realitat que és important: que el Departament de Justícia ja està treballant en una nova ordre que actualitzarà i millorarà el sistema de remuneració dels peritatges judicials.

L'Ordre del 2009 tenia dos objectius. La primera, d'una banda, garantir que els pèrits cobressin pel seu treball abans que finalitzés el procediment i, per l'altra, assegurar una gestió responsable dels recursos públics. Però també és cert que han passat més de deu anys i que caldria actualitzar els imports i els procediments i per això el Departament ja està treballant en una nova ordre que treballarà, en primer lloc, actualitzar els imports dels peritatges judicials amb la variació de l'IPC des del 2011 fins al 2025. Establir un preu únic per als peritatges més habituals. Això simplificarà i donarà claredat. S'ha de preveure la retribució pel temps efectiu en els casos que són complexos, especialitzats o que tenen una alta dedicació. I cal reforçar la col·laboració amb els col·legis professionals i les entitats per assegurar llistes actualitzades i professionals formats.

En definitiva, el que es busca és modernitzar el sistema, fer-lo més àgil i segur jurídicament. Per tant, el que demana aquesta proposta ja està en marxa.

Suprimir l'ordre actual sense tenir una alternativa seria crear un buit normatiu, generaria incertesa i perjudicaria els professionals. I, en definitiva, vindria a perjudicar els interessos de l'administració de justícia.

Per tant, el nostre compromís és clar. Volem un pagament just pels pèrits, un servei de qualitat per a la ciutadania i això s'ha de fer d'una forma responsable, planificada i dialogada.

Per tant, insisteixo que el nostre vot serà en contra.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Ara sí, passarem a votació de la proposta de resolució.

No hi ha votació separada, no hi ha sol·licituds de votació separada. Per tant, passarem a la votació de tota la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup del Partit Popular i del Grup de VOX.

Vots en contra?

Vots en contra del Grup dels Comuns, del Grup de Junts, del Grup d'Esquerra Republicana, del Grup del Partit Socialista i del Grup de la CUP.

Abstencions?

No n'hi ha.

Per tant, la proposta queda rebutjada per 3 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

**Proposta de resolució sobre mesures per a evitar la presència
il·legal de telèfons mòbils a l'interior dels centres penitenciaris**

250-00724/15

Passem al punt número 3 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre mesures per evitar la presència il·legal de telèfons mòbils a l'interior dels centres penitenciaris. És una proposta del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, vicepresidenta. Bueno, eso es una muestra más de los problemas de control y seguridad que hay en los centros penitenciarios de Cataluña, que es la introducción, de forma ilegal, de telefonía móvil dentro de los centros penitenciarios y que van destinados a presos.

Nuestra propuesta viene precisamente a reforzar los sistemas de control, porque lo que no puede ser es que una persona que está reclusa en un centro penitenciario pueda seguir realizando su actividad delictiva o controlando su actividad delictiva vía teléfono móvil desde un centro penitenciario, no tiene ningún sentido. O, por ejemplo, que haya reclusos que cuelgan vídeos desde dentro de los centros penitenciarios, lo que supone reírse del sistema penitenciario catalán.

La incautación de dispositivos móviles ha aumentado de forma espectacular, desde el año 2018 al 2024 ha aumentado un 240 por ciento, la incautación de estos dispositivos móviles; solo los que se han incautado, sin contar los que están dentro y no se pueden incautar. Y ahora mismo, en el 2024, prácticamente se han incautado casi tres móviles por día. Eso es un problema, es un problema, porque al final se puede sacar información de fuera de los recintos penitenciarios hacia el exterior, información de los propios trabajadores de prisiones y, además, algunas personas

pueden seguir controlando su actividad delictiva dentro de una prisión, lo que, evidentemente, no tiene ningún sentido.

Y es una muestra más de la falta de control que hay en los centros penitenciarios a la hora de introducir..., antes hablábamos de droga, ahora de dispositivos móviles y que, evidentemente, una persona que está reclusa no puede disponer.

Por eso hablamos de implantar de forma urgente –y sé que el *Govern* en algún sentido está preocupado por este tema–, instalar inhibidores de frecuencia para que precisamente en las zonas donde está la población reclusa no puedan utilizar esos dispositivos móviles; poner un plan de control, incentivar los planes de control a las visitas y también al personal que accede a los centros penitenciarios. Antes se ha hablado de el caso de un trabajador que era precisamente el que introducía droga y dispositivos móviles en un centro penitenciario en Tarragona, pero también hay familiares que en el vis-a-vis introducen estos dispositivos. Y luego, pues, investigar cuales son las vías de introducción de estos dispositivos en prisiones.

Y creemos que el poder luchar contra esta actividad también va a mejorar la seguridad de los propios trabajadores de prisiones y acabar también con una parte de la actividad criminal de algunas personas que, estando dentro de la prisión, siguen dirigiendo su actividad delictiva.

Y sometemos a votación esta propuesta de resolución.

Gracias.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, diputat. Ara ja hem vist que hi ha una esmena del Grup de Junts, per tant seria el torn del Grup de Junts per poder-la defensar. Qui intervindrà del vostre grup? Ah! (*Veus de fons.*) Molt bé, doncs, té la paraula la diputada Abella.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, vicepresidenta. Ja veu que no és l'única que es despiste avui amb aquest canvi d'ordre del dia.

Com bé diu la proposta, la presència de telèfons mòbils als centres penitenciaris catalans ha augmentat molt en els darrers anys. Estem parlant de gairebé cinc mil mòbils interceptats a l'any; això vol dir de mitjana, que no és exacte, que un deu per

cent dels interns disposen de telèfon mòbil, per tant són molts més els que hi tenen accés, i això és alarmant i cal que posem mesures.

Cal estudiar la possibilitat d'instal·lar inhibidors de freqüència i estem totalment d'acord. Sí que parlem d'«estudiar», perquè s'ha de vetllar molt bé que es garanteixi la comunicació en tot moment entre el personal que treballa a les presons. Per tant, no estaria de més començar a implementar un pla pilot per veure com funciona, però està clar que s'ha de fer alguna cosa. Augmentar els controls per evitar l'entrada d'aquests dispositius i, sobretot, investigar, com s'introdueixen per poder aplicar mesures efectives.

A més, hem introduït una esmena en aquest punt d'investigar com s'introdueixen, que un cop s'hagi fet aquest estudi, aquest estudi es vingui a presentar aquí en comissió per conèixer-ho de primera mà. A vegades els estudis es queden en un calaix o no acaben d'arribar a tots els grups parlamentaris, i nosaltres considerem que tenir aquesta informació de primera mà és la millor manera de fer propostes que realment siguin efectives i que vagin en benefici del sistema penitenciari.

I, a més a més, hem demanat un informe anual –aquest no caldrà que el vinguin a presentar aquí en seu parlamentària–, un cop s'hagin aplicat les primeres mesures, de quina eficàcia tenen i si realment aconseguim reduir substancialment aquests cinc mil mòbils a l'any que entren a la presó.

I és per això que considerem que la proposta és encertada i donarem suport a la seva totalitat.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. És ara el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula la diputada Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Tornem a debatre una proposta de resolució del Partit Popular. Llavors, entenem quin és el rerefons i quina és la seva idea, com deia en l'anterior proposta de resolució, de la –sí, muy espavilada...–, del rerefons de l'execució penal

i de les presons, la idea de presons que té el diputat Villagrasa, que tornem a no coincidir.

Llavors, creiem que s'ha d'investigar molt profundament com accedeixen els telèfons mòbils a les presons? Sí, potser també ens sorprendríem. Que caldria fer un estudi? Segurament, sí. Però nosaltres votarem en contra i, de fet, no podem tenir les presons com un element aïllat de la societat. Si el que volem és que aquestes persones es rehabilitin i tornin a la societat, no els podem tenir aïllats de la societat durant anys i anys.

Per tant, nosaltres votarem en contra.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

D'acord. Gràcies, diputada. És ara el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Té la paraula el diputat Macián.

Sergio Macián de Greef

Muchísimas gracias. Bien, en Cataluña se ha tolerado, se ha mirado para otro lado durante muchos años con el tema de la entrada de los móviles en los centros penitenciarios, y esto no es una cuestión menor, es una cuestión de capital importancia.

Los móviles, los internos los usan no solo para hablar con el exterior, sino para comunicarse entre sí y también entre centros penitenciarios. Y hemos visto, como decía el diputado Villagrasa, a diputados# haciendo vídeos de TikTok. Ahora ya el PSC va a poner de moda los *influencers* penitenciarios, gente que explica cómo le va la vida dentro del sistema penitenciario, y eso es mofarse del funcionamiento del sistema.

Pero el principal problema, como decía, viene dado por la actividad delictiva que conlleva el uso de móviles. Y me voy a referir a tres ámbitos. En primer lugar, es un facilitador clarísimo del tráfico de droga, de coordinación del movimiento de la droga dentro de la cárcel y del pago de la droga, que muchas veces también se hace a través del teléfono móvil. Por tanto, terminar con los móviles supondrá reducir de forma drástica el consumo y la entrada de drogas en los centros penitenciarios.

Dos, es evidente que los grupos criminales utilizan los móviles para comunicarse entre sí. Esto no lo dice VOX, esto lo hemos visto esta semana pasada con Los Trinitarios. Había uno en el centro penitenciario de Joves, otro en Brians 2, y otro en la calle, comunicándose entre sí a través de los teléfonos móviles.

Y tres, un ámbito que a mucha gente le da importancia, el delito o los delitos de violencia doméstica. Miren, hay familiares que han denunciado, teniendo una orden de protección respecto a un interno, que incluye no solo la prohibición alejamiento, exactamente, sino también la de comunicación, que el propio interno las está llamando desde la cárcel para amenazarles. Oiga, si hablamos de una mujer agredida por su pareja o expareja, por ejemplo, es muy fuerte que nos estemos encontrando con una persona que su marido o su expareja le amenaza desde la cárcel diciéndole que: «No te presentes al juicio» o «como declares, te mato».

En fin, desde luego, el uso de los móviles para aquellos que nos preocupamos realmente por la protección de todas las víctimas, porque ahora parece que el PSC está más en la filosofía de facilitar depilación láser a los presos, más que enfocarse en la protección de las víctimas, pues es importante.

Y la solución pasa, y es única, porque se instalen en todos los centros penitenciarios inhibidores de teléfonos móviles, como se ha apuntado por otros grupos parlamentarios.

Muchísimas gracias.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. La veritat és que a mi em sorprèn la preocupació que tenen tants grups parlamentaris d'aquesta comissió per parlar de com millorar el sistema penitenciari, ja sigui per la part de la seguretat, ja sigui per la part dels drets dels funcionaris de presó, ja sigui per la part, evidentment també, de les condicions de vida de les persones privades de llibertat, que no hagi estat possible en aquesta comissió generar un grup de treball per poder treballar específicament això.

I dic un grup de treball perquè crec que seria convenient poder-ho fer d'una manera molt més rigorosa, escoltant a tothom i poder aportar en aquesta legislatura conclusions parlamentàries per a la millora del sistema penitenciari. Ho dic com a reflexió positiva i a futur. Està clar que en el seu moment, quan es va plantejar el grup de treball, hi havia uns temes concrets, però crec que seria una bona pràctica poder-ho fer, de la mateixa manera que hi ha molts diputats d'aquesta comissió que hem visitat centres penitenciaris i penso que seria bo, segurament, poder avançar en aquest sentit. I ho dic de manera sincera.

Ara bé, en relació amb la proposta de resolució, no votarem en contra, ja ho he manifestat anteriorment. Més enllà que, efectivament, així em consta, el Govern està prenent mesures per tal de garantir la seguretat en relació amb els telèfons mòbils, sí que penso que és important que mirem com fer l'abordatge, i per això ho diem de manera molt clara: l'aproximació que hem tingut i que estem tenint darrerament per part del Grup Parlamentari Popular a la qüestió de les presons a nosaltres no ens sembla adequada i per això votem en contra. Ho diem molt clar, més enllà de les qüestions en concret.

I hi ha una qüestió de fons en el plantejament i l'argumentari que no és cap problema que les persones parlin per telèfon a les presons. El problema és que això ho fan per cabines, per això hi està el programa Viu en digital!, per això hi ha un sistema controlat. Ho dic per tenir en compte què són problemes de seguretat i què no ho són. I amb això no vull dir que estigui a favor dels dispositius mòbils i que no s'hagin de prendre mesures, però el que sí que crec que està bé i seria bo i és positiu poder diferenciar.

I, efectivament, de cara a la reinserció és fonamental i imprescindible que es pugui garantir, com és una bona pràctica el programa Viu en digital!, la comunicació de les persones amb les seves famílies, perquè això és bo i és positiu per al seu procés de reinserció, que hem de recordar que és l'objectiu de les penes al nostre sistema penal i d'execució penal.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Té la paraula el diputat Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, també per manifestar el vot contrari i per subscriure al cent per cent la intervenció anterior. Crec que no podem afegir massa més.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt, que tampoc hi és. Per tant, passem la paraula al Grup Parlamentari del Partit Socialistes de Catalunya - Units per Avançar. Té la paraula la diputada Alcalá.

Judit Alcalá González

Gràcies. El nostre grup donarà suport a aquesta proposta, però també perquè pensem que no pot ser mai objecte de confrontació partidista, sinó d'una acció contundent, rigorosa i responsable entre totes les forces polítiques, però també volem dir que aquesta problemàtica no parteix de zero.

El Govern no ha estat immòbil en cap moment i, al contrari, el Govern fa temps que actua, que inverteix en recursos, que reforça protocols i que també està modernitzant aquest sistema penitenciari, un sistema penitenciari que avança amb tres línies fonamentals: més seguretat, més professionalització i, també, més orientació a la reinserció.

I és cert que en els darrers anys s'ha detectat un augment considerable dels telèfons mòbils il·legals. En l'interior del centre, un telèfon mòbil, doncs, dins d'una presó pot facilitar la continuïtat, doncs, d'activitats delictives; pot posar en risc, també, víctimes, també als propis interns, també, i pot vulnerar ordres judicials i pot comprometre seriosament la seguretat del centre i del seu personal.

Ara bé, també és important explicar el que està fent el Govern. En primer lloc, controls sistemàtics d'accés a tots els centres, identificació de dispositius d'objectes o # superficials i, quan cal, també integrals amb mitjans tecnològics.

En segon lloc, s'estudien diferents vies d'entrada de manera continuada i també s'actua per tancar-les, com pot ser comunicacions, sortides, proveïdors professionals, voluntariat i, també, l'ús de drons.

I, en tercer lloc, també s'està treballant de manera prioritària, doncs, per quan hi hagi disponibilitat pressupostària, en instal·lació d'inhibidors de freqüència, incorporació de noves tecnologies de detenció i de detecció, per saber que la innovació dels que volen vulnerar el sistema, doncs, és constant aquest fet.

I, en quart lloc, també, reforç continuat de la formació professional penitenciària, perquè la seguretat no només ha de ser tecnologia, sinó que també hi ha d'haver criteri, experiència i capacitat d'intervenció.

El Govern està perfectament..., i ho sap, que la seguretat és una condició indispensable de la convivència i que sense convivència no hi ha la reinserció possible, i això m'ho han sentit dir moltes vegades.

I un centre segur és un centre amb menys violència, també creiem nosaltres, amb menys coaccions també, i on es pot viure millor i on els programes educatius i formatius i de reinserció, doncs, poden funcionar de debò.

I és per això que votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, excepte del punt 4, que demanaríem votació separada. De l'esmena, perdó; de l'esmena presentada.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Bé, moltes gràcies. Ara seria el torn del diputat Villagrasa per un minut, per poder-se pronunciar sobre l'esmena.

Gràcies.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, vicepresidenta. Aceptaríamos la *esmena* de Junts i, evidentemente, permitir que se puedan introducir dispositivos móviles en las prisiones, evidentemente, es un problema, porque hay personas que pueden seguir su actividad delictiva, y a la señora Balsera, pues, yo le reconozco sus facultades paranormales para poder leerme la mente. (*Veus de fons.*) Yo sí que le recomendaría, por favor, que luego, al finalizar la comisión, nos diera el número de Navidad, que nos pueda tocar a todos y que seamos felices.

Pero sí que es verdad que no compartimos los objetivos # penitenciarios. Para nosotros, por una parte, tienen que cumplir con la pena de la persona que ha cometido el delito y la otra es la reinserción.

La suya es convertir las prisiones en *espais* para los presos.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Bé, passàriem a votació.

S'ha demanat votació separada del punt 3. Per tant, faríem una primera votació dels punts 1 i 2, i després faríem votació del punt 3. Molt bé.

Vots a favor dels punts 1 i 2?

Vots a favor dels Grups de Junts, del Partit Popular, del Grup de VOX i del Grup del PSC i Units per Avançar.

En contra?

Del Grup d'Esquerra Republicana, del Grup de la CUP i del Grup dels Comuns.

I abstencions?

No n'hi ha.

Per tant, el punt queda aprovat amb 12 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Molt bé, passàriem... Ai, perdoneu-me, el punt 3 amb l'esmena incorporada, que era una esmena d'addició.

Vots a favor del punt 3?

Vots a favor del Grup de Junts, del PP i de VOX.

En contra?

Dels Grups d'Esquerra Republicana, dels Comuns, de la CUP i del PSC.

Per tant, queda rebutjat aquest punt per 7 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució sobre la supressió del programa de foment del català en el torn d'ofici

250-00737/15

Ara sí, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta número 4, Proposta de resolució sobre la supressió del programa de foment del català en el torn d'ofici, que és una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i que defensa el diputat Villafranca.

Té la paraula, diputat.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, presidenta. Hoy defendemos una propuesta de resolución que aborda algo muy sencillo: dejar de un lado las imposiciones y estridencias lingüísticas y priorizar lo urgente y lo esencial en el ámbito de la administración de justicia.

El *Govern* dota un programa de fomento al catalán en el turno de oficio que, más allá de su envoltorio político, no resuelva los problemas reales que asolan a nuestra justicia.

En ese sentido, el siempre, por ejemplo, como es el siempre maltratado, turno de oficio, que sería necesario corregir o compensar los desequilibrios económicos a consecuencia de la baja de sus salarios y el incremento del nivel de vida y que esto ha generado, por los muchos abogados que trabajan en el turno de oficio, la pérdida de su poder adquisitivo.

Dicho esto, entendemos que esta ley fomenta la discriminación lingüística, ya que los letrados, los abogados, son libres de actuar y defenderse y actuar en sus procedimientos en cualquiera de las lenguas oficiales aquí en Catalunya.

Por eso, nuestra propuesta es clara y con sentido común: suprimir este programa, cuya razón de ser es única y exclusivamente política y no funcional, y destinar esta partida presupuestaria a algo que sí tiene efecto directo e inmediato en el servicio público, que es mejorar las condiciones y la situación de la administración de justicia y, por lo tanto, de los profesionales que trabajan en el ámbito de la misma y, por lo tanto, también mejorar la situación de los ciudadanos a efectos de que reciban una atención justa, una atención que responda al principio de tutela judicial efectiva y que, por lo tanto, se merecen.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn.... No hi ha esmenes en aquesta proposta de resolució. Si vol, tanca el micro, diputat. Gràcies.

No hi ha esmenes en aquesta proposta de resolució. Per tant, passariem al torn ordinari de paraules. Té la paraula el Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula el diputat Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies. Aprofito aquest espai per adreçar un missatge de reconeixement i per desitjar bones festes a totes les persones que, des de llocs molt diferents i complementaris, fan possible el funcionament de la justícia, l'acompanyament ciutadà i el servei públic a Catalunya. I el faig en català, amb la voluntat explícita de reivindicar la nostra llengua com a llengua de cohesió, de respecte, de gratitud institucional i de compromís històric amb la nació i amb les moltes persones que han donat la vida pel nostre país.

Aquestes paraules van pel cos d'advocats i procuradors del torn d'ofici, pels serveis d'orientació jurídica, que sovint són la primera porta d'accés a drets fonamentals per molta gent. També pels lletrats de l'administració de justícia, pel personal judicial i interí, que sostenen el dia a dia dels jutjats i pels jutges i fiscals de Catalunya, que treballen amb càrregues elevades i amb una exigència constant que no sempre es reconeix prou.

Vull fer extensiu aquest agraïment als col·legis d'advocats i procuradors, que garanteixen professionalitat i continuïtat en un àmbit essencial, i molt especialment al personal dels centres penitenciaris, que desenvolupen una feina tan delicada com invisible, amb una responsabilitat humana que només es pot entendre parlant amb ells, escoltant-los i coneixent de prop el que implica el seu dia a dia.

A tots els treballadors i treballadores dels serveis socials i detenció ciutadana, que són sovint l'últim fil que evita que algú caigui massa avall. Gràcies pel rigor i per la sensibilitat.

I també a tots els usuaris dels serveis que confien en les nostres institucions i que, amb la seva presència, ens recorden constantment per què existeix el servei públic.

Acabem l'any amb molt per resoldre, sí, però també amb molta il·lusió. Per això, Junts desitgem unes bones festes i un bon any, que ens porti serenor, salut i un país just per a tothom.

I a vostès, senyors de VOX, Junts per Catalunya desitja que el tió els cagui molta paciència, perquè Catalunya parlarà català, amb o sense el seu permís.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula la diputada Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. És obvi que nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta de resolució.

És més, és una evidència que el català on menys està present és en l'àmbit de l'administració de justícia. Per tant, és on hem de potenciar-ho.

I nosaltres estem totalment d'acord amb aquest complement del torn d'ofici, i un agraïment també a tots els companys i companyes que es deixen la pell cada dia per dignificar el torn d'ofici.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari de Partit Popular de Catalunya. Té la paraula el diputat Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies. També ho faré en català, perquè normalment jo faig els judicis en català.

A veure, mirin, jo crec que a l'administració de justícia l'ús del català amb caràcter oral està absolutament normalitzat. Els judicis..., i aquí hi ha diversos que són companys, que anem al jutjat i fem els judicis en català sense cap problema.

Sí que hi ha un dèficit d'ús del català en els escrits, d'això també som conscients que hi ha un dèficit en els escrits, però potser ens hauríem de plantejar per què és aquest dèficit i per què s'ha produït.

I escolti'm, el que els podem dir és que les polítiques de foment del català dels governs de Convergència, Junts i Esquerra Republicana als jutjats han fracassat, m'entén? Han fracassat, perquè, efectivament, hi ha un dèficit del català en els escrits. Repeteixo, escrits orals. Als judicis jo crec que hi ha normalitat absoluta.

I, per tant, donarem suport amb aquesta moció. Per què? Potser matisaríem algunes qüestions de l'exposició de motius, però, efectivament, han fracassat. I hem de reflexionar què és el que podem fer.

Potser, miri, els posaré un exemple que jo he patit, eh? Va haver-hi un procés famós en què jo era una de les parts que tenia molts toms. Es va haver d'enviar a Madrid, al Suprem. Dos anys, dos anys, dos, eh?, per traduir-se. Bé, potser algunes mesures havíem de fer per evitar això. I què va provocar? Que es va aplicar una atenuant per dilacions indegudes per culpa de la traducció.

Bé, doncs, jo crec que hem de fer un plantejament del que necessitem pel català a l'administració de justícia, i no són les polítiques que s'han utilitzat per part del departament dels partits que han governat Catalunya i que han provocat que vagi disminuint l'ús del català amb caràcter escrit a l'administració de justícia.

Res més.

Moltes gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. Un dels majors reptes que té Catalunya en matèria de política lingüística, evidentment, és el sistema de justícia. Totes les dades ens diuen i ens alerten sobre les complicacions i les dificultats que hi ha perquè, efectivament, es pugui vehicular amb el català en el sistema de justícia.

I, miri, jo també sóc advocat i no, en absolut, malauradament, està normalitzat l'ús del català, i sobretot que ocupi el joc central que ha de tenir el català al sistema de justícia pels catalans i les catalanes, i estem molt lluny d'això.

Llavors, en relació amb aquesta proposta de resolució del Grup Parlamentari de VOX, vostè planteja que tenir un programa de foment del català en el torn d'ofici és una qüestió exclusivament política i no funcional. I jo li diré que que les persones puguin ser defensades i puguin estar en el sistema de justícia en la seva llengua és absolutament funcional i és una qüestió que el que fa és millorar de manera clara el sistema de justícia.

I és que, no només això, sinó que vostès també a l'exposició de motius plantegen que erosiona la convivència fomentant el català a la justícia amb aquest tipus de programes.

Llavors, el que li vull dir de manera molt clara és que, per molt que els seus predecessors no democràtics han tingut i han fet molts esforços per acabar amb el català a Catalunya, això mai passarà.

I li direm de manera molt clara que votarem en contra i, a més, crec que aquestes propostes que vostès fan mai tindran el seu lloc i la seva cabuda a Catalunya.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És el torn del Grup de la candidatura d'Unitat Popular - Defensem la terra. Té la paraula el diputat Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, òbviament, votarem en contra d'aquesta proposta que ens sembla que és una vergonya i que està a l'alçada de les vergonyants declaracions del portaveu del Partit Popular acusant els governs de Catalunya, per millor o pitjor que ho hagin fet, de la situació del català, quan vostès són absolutament catalòfobs (*veus de fons*) i es dediquen a intentar prohibir-lo sempre que poden a tot arreu. Vols fer el favor de callar que, a més a més, ets un mal educat?

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Sisplau, sisplau, sisplau...

Xavier Pellicer Pareja

Vostès és un mal educat vostè! És un mal educat.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Sisplau, no s'interpel·lin entre vostès.

Xavier Pellicer Pareja

Doncs, que calli, que és un mal educat.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Diputat, sisplau. No s'interpel·lin entre... Sí, té la paraula, però no s'interpel·lin i tampoc no s'insultin.

Xavier Pellicer Pareja

Quan he insultat?

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Això... Acaba de dir que és un mal educat.

Xavier Pellicer Pareja

I interrompre no és un fet de mala educació?

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

El Parlament s'ha dotat d'un codi de conducta. Hi ha una cosa que es diu el decòrum. Per tant, sisplau, respectin el codi de conducta i la institució en què estan representant la ciutadania. D'acord?

Té la paraula, diputat.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, doncs, li agrairia a la Presidència que digués quan no he respectat el codi de conducta...

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Diputat...

Xavier Pellicer Pareja

....perquè em sembla una vergonya que a sobre...

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

...la interpel·lació que vostè ha fet...

Xavier Pellicer Pareja

...em digui a mi que no estic respectant el codi de conducta.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

No. La interpel·lació que vostè ha fet al diputat dient-li mal educat, aquesta Presidència entén que falta el decòrum de la institució. Per tant, sisplau, crec que podem baixar el to de les intervencions i fer un debat constructiu per tots i, sobretot, pel català.

Gràcies.

Molt bé. És el torn del Grup Mixt, que no hi és. Per tant, com que aquesta... I és el torn del Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat Poyato.

Antoni Poyato Rodríguez

Moltes gràcies. Deixem-nos de subterfugis. Senyors de VOX, vostès ni estimen ni respecten ni, molt menys, tenen cap tipus d'intenció de promocionar la llengua catalana.

Dit amb tot respecte, la seva política lingüística d'aquest país seria una mica la de l'antic règim, aquella que deia «hábleme en cristiano». I vull pensar que és ignorància i no mala fe, i per això els donaré una sèrie de dades.

La situació del català a la justícia és crítica. Només el 7,7 per cent de les sentències es dicten en català. Menys del vuit per cent dels procediments judicials utilitzen el català. Menys del sis per cent dels escrits jurídics es presenten en català, i prop del setanta per cent del personal de justícia té una acreditació lingüística suficient. Per tant, el català és pràcticament inexistent en l'àmbit judicial.

El programa de foment del català que vostès pretenen suprimir té un pressupost de 455.578 euros, el que representa menys d'un 0,04 per cent del pressupost de Justícia. És un programa modest, però orientat a corregir desigualtats reals.

VOX parteix de premisses falses. Parlen d'una discriminació positiva, però no ens aporten cap dada. Afirmen que crea ciutadans de primera i de segona sense cap prova. Quins són els ciutadans de primera? Els que no poden utilitzar la seva llengua?

Ometen la infrapresència del català a la justícia, que és evident. Per tant, el seu argument és absolutament ideològic i no és un diagnòstic basat en fets.

I és que, sense incentius, el català retrocedeix. El sistema judicial *de facto* funciona en castellà. Les llengües minoritzades mai recuperen l'espai sense unes mesures actives que corresponen a l'administració.

Eliminar aquest programa és igual a perpetuar l'actual monolingüisme judicial. Sense un suport estructural de l'administració, el català continuarà encallat en la situació residual que ara es troba.

La discriminació és real. Molts ciutadans no poden fer servir la seva llengua amb normalitat en tràmits judicials, la manca de personal capacitat limita els drets lingüístics reconeguts, i suprimir aquest programa el que faria és agreujar aquesta situació de desigualtat. La desigualtat no la crea aquest programa, sinó que intenta corregir-la.

Afirmen que aquest incentiu erosiona la convivència. Això és del tot absurd. No ens aporten cap tipus de prova. La divisió sorgeix quan una llengua oficial –i subratllo que és una llengua oficial– no es pot utilitzar amb igualtat de condicions. Reforçar el català no divideix, sinó que garanteix drets i garanteix cohesió.

Per això, aquesta proposta de VOX, per mi és un atac frontal a la llengua d'aquest país. Volen eliminar un programa que és minúscul, però vital, perquè saben que sense ell el català continuarà relegat a la marginalitat judicial.

No és eficiència, vostès no busquen l'eficiència, tampoc busquen la neutralitat. És una ofensiva ideològica contra un dret bàsic.

Si el català no es protegeix activament en la justícia acabarà desapareixent de la justícia, i això és exactament el que vol Vox. I això és exactament el que nosaltres combatrem.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. La proposta de resolució no té esmenes. Per tant, passaríem a la seva votació.

Hi ha dos punts, ningú ha demanat votació separada. Per tant, passaríem a la votació de la proposta de resolució conjunta.

Vots a favor?

Vot en favor del Partit Popular i del Grup de VOX.

Vots en contra?

La resta de grups, Junts per Catalunya, els Comuns, Esquerra Republicana, la CUP i el PSC.

Per tant, ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució sobre la dignificació de l'espai de memòria de les darreres execucions de la dictadura franquista

250-00761/15

Bé, passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució número 5, sobre la dignificació de l'espai de memòria de les darreres execucions de la dictadura franquista, presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies. El 27 de setembre de 1975, poc abans de la mort del dictador, es van produir les darreres execucions de la dictadura en un acte de repressió cruel i absolutament inacceptable.

En aquest sentit, vull remarcar que dos dels elements fonamentals que van sustentar la repressió franquista va ser, per un costat, l'aplicació de la pena de mort de manera sistemàtica a moltíssimes persones i, per un altre costat, també, l'absoluta manca de garanties en qualsevol procediment i procés al qual es van enfrontar milers de persones durant el franquisme.

Llavors, és en aquest sentit que és fonamental que el 27 de setembre també sigui un dia que s'incorpori de manera clara en les polítiques de memòria, i per això fem aquesta proposta de resolució, perquè entenem que és fonamental recordar que fins aquell moment hi havia la pena de mort a Catalunya i a l'Estat espanyol, i també hem de recordar que la millor manera de defensar l'estat de dret és posar el focus de manera clara en la manca de garanties dels processos de guerra que van tenir en el plantejament del franquisme.

Llavors, sol·licitem el vot a favor en aquesta proposta de resolució de la resta de grups parlamentaris pel tal que, de fet, el que ja fan moltes entitats memorialistes el 27 de setembre compti amb el recolzament institucional necessari.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula... (*Veus de fons.*) Doncs, així... (*Veus de fons.*)

El president

Té la paraula el Grup Parlamentari Socialistes i Units per defensar les esmenes presentades.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Sí, el nostre grup ha presentat dues esmenes en el sentit d'instar el Memorial Democràtic i els departaments competents a iniciar les actuacions necessàries en col·laboració amb l'Ajuntament de Montcada i Reixac i de les entitats memorialistes per a la dignificació i senyalització permanent de l'espai proper al cementiri de Collserola, on va ser afusellat Juan Paredes Manot, Txiki. I aquesta actuació entenem que ha d'incloure la col·locació d'una placa, monòlit o qualsevol altre element que informi del significat històric del lloc.

I una segona esmena que parla sobre promoure la commemoració del dia 27 de setembre a través del Memorial Democràtic i el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica com a jornada de record i homenatge a les darreres víctimes de la dictadura franquista de l'Estat a Catalunya.

I hem de dir que avui ens trobem davant d'aquesta proposta, una proposta de resolució que apel·la al millor del nostre compromís democràtic, la preservació de la memòria, el reconeixement de les víctimes i la dignificació dels espais que formen part del nostre passat recent com a país. No podem permetre que els llocs on van ser escenari de la repressió franquista queden invisibilitzats ni que el pas del temps els condemni a l'oblit.

El text que avui debatem recorda aquest 27 de setembre de 1975 en els darrers compassos de la dictadura quan Juan Paredes Manot, Txiki, va ser afusellat a les afores del cementiri de Collserola, un espai que encara avui no compta amb la senyalització adequada que permeti entendre el significat històric dels fets que hi van tenir lloc.

Aquest buit és especialment significatiu si tenim en compte la importància d'aquell episodi, l'expressió més dura d'un règim que va negar garanties judicials i que va ignorar les peticions internacionals per aturar la vulneració dels drets humans.

Per això considerem encertada i necessària la iniciativa impulsada per la dignificació i la senyalització permanent d'aquest espai, juntament amb l'Ajuntament de Montcada i Reixac, com ja els hem dit en la intervenció de l'esmena.

Entenem que s'ha de dignificar un espai de memòria, que no és només instal·lar un element físic, és restituir la història, és fer justícia simbòlica, és assegurar que allò que va passar no s'esborri dels nostres relats col·lectius.

Aquest debat, però, no té només una dimensió històrica, té una dimensió de present i de defensa democràtica, que, en el context que viu Europa, i també el nostre país, on l'extrema dreta avança amb discursos negacionistes, revisionistes o directament hostils als drets i a les llibertats, les polítiques de memòria esdevenen una eina fonamental.

Dignificar i senyalitzar espais com aquest és una manera de desactivar els relats que intenten banalitzar la dictadura, que equiparen víctimes i botxins o que qüestionen els fonaments mateixos de la nostra democràcia. La memòria és un antídote contra la manipulació i un mur de contenció contra la intolerància.

En aquest sentit, volem posar en valor el treball que ja està duent a terme el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica. En els darrers anys, el Departament

ha impulsat la localització i la dignificació de fosses comunes, ha reforçat els itineraris i programes educatius de memòria, ha consolidat el paper (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) del Memorial Democràtic –acabo, president– i ha establert polítiques de reconeixement a les víctimes de la repressió.

Aquest esforç sostingut demostra que la memòria democràtica no és un gest simbòlic, sinó una política pública estructural que enforteix les institucions i el sistema de garanties.

Aquesta proposta no només complementa aquest esforç institucional, sinó que enforteix i orienta cap a una mancança concreta i evident. És una acció que s'inscriu en el deure que tenim com a institucions a garantir que els espais de repressió siguin també espais de reflexió, de pedagogia i de dignitat.

Per tot això, des del nostre grup parlamentari, manifestem el ple de suport a aquesta proposta de resolució, perquè dignificar aquest espai és un acte de justícia a les víctimes, és una afirmació de valors democràtics i és també una forma de transmetre a les generacions futures que la llibertat i els drets no van ser un regal, sinó una conquesta.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Debatem una proposta que a Junts voldríem que l'hagués gestionat el company Francesc de Dalmaes, a qui fem arribar una abraçada i desitjos de millora, una proposta que no parla només del passat, parla de qui som i de com volem caminar plegats cap al futur. I m'agradaria començar amb una idea senzilla, però profunda: els espais de memòria ens expliquen el país, ens expliquen la nostra història i, precisament per això, no ens evoquen a repetir-la; ens evoquen a entendre-la i a fer-nos responsables del demà.

La proposta que presenta el Grup dels Comuns –gràcies, diputat Garcia Berrio per presentar-la– posa el focus en un lloc que encara avui dur el silenci massa enganxat.

L'espai del cementiri de Collserola on fos afusellat Joan Paredes Manot, *Txiki*, el 27 de setembre de 1975, com bé han dit altres companys, juntament amb la resta de joves executats aquell mateix dia.

El document ens recorda que aquell espai continua sense el reconeixement institucional que mereix, malgrat el que estableix la llei del memorial democràtic i malgrat la importància simbòlica d'aquests fets.

I el que avui plantejem no és un debat partidista, és un compromís de país, perquè quan dignifiquem un espai de memòria no estem fent arqueologia política, estem fent justícia democràtica. Estem dient a les generacions futures que aquí va passar alguna cosa que no pot tornar a passar, per més corrents que vinguin de la dreta radical o de l'extrema dreta.

La proposta d'iniciar les actuacions per senyalitzar aquest espai, d'establir una commemoració anual i de reforçar els programes educatius no és només necessària; és coherent, és honesta i és profundament democràtica.

Per això, Junts volem expressar el nostre suport i el missatge que el record no divideix, el record dignifica, i un país que s'atreveix a mirar el seu dolor és un país decidit a preservar la seva llibertat.

Diputats i diputades, si defensen la llibertat i la història de tots els pobles, recordin-se també a defensar la llibertat i la història del nostre país, de Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Esquerra Republicana de Catalunya.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. Gràcies també per haver presentat aquesta proposta de resolució que parla de memòria, que parla de la memòria també dels darrers moments de la dictadura, que es va estendre també aquesta repressió més enllà del final de la dictadura i que van també representar repressió en moments durant molt de temps de la transició.

Per tant, és evident que el que reflecteix aquesta proposta de resolució és el *modus operandi* de la dictadura, del que va representar el franquisme, la repressió franquista durant els anys de la dictadura, més enllà també de la dictadura, a través dels aparells de l'Estat. També el que representava els judicis sumaríssims, les execucions, però també les tortures.

Per tant, les polítiques de memòria han de ser polítiques adreçades a complir tota una sèrie de principis, d'obligat compliment per tots els governs, que són la veritat, la justícia, la reparació i les condicions de no repetició.

Veritat, la sabem en relació a aquesta qüestió, no?, l'afusellament de Juan Paredes Manot, Txiki, i d'altres també que van aprofitar aquests últims darrers moments del règim, doncs, per a justiciar, no escoltant també el clamor internacional que demanava la commutació de les penes de mort. En aquest sentit, la veritat la sabem.

La justícia no s'ha produït encara.

La reparació, doncs, la reparació ha sigut a través dels moviments socials que han fet totes aquelles polítiques que calia o que en determinats moments les administracions no han fet, cada any recordant el lloc on va ser afusellat, i ara tocaria, doncs, practicar un dels principis i valors fonamentals que són les condicions de no repetició.

Què vol dir condicions de no repetició? Primer de tot, espais de memòria, que això ja hi ha una llei del 2007 del Govern de la Generalitat que, per tant, s'ha de complir, aprovada per aquest Parlament, en el que es diu i s'explicita la necessitat de tenir espais de memòria en els quals es recordi, doncs, aquests moments de la història de Catalunya en relació a la dictadura, la repressió, etcètera.

Però també les condicions de no repetició són la commemoració, dies per la memòria. En aquest cas, doncs, nosaltres compartim la proposta de resolució del 27 de setembre, i després la obligació de divulgar, de preparar el futur, els nois i noies pel futur i que coneguin, doncs, el passat, perquè és evident que un poble que no compleix amb aquest deure de memòria, perquè és un deure, és una obligació, és un deure de caràcter universal, que interpel·la cada un dels ciutadans d'un país, doncs, si no coneixem el nostre passat, difícilment podem viure amb el present i difícilment preparem una societat pel futur.

I la manera d'enfortir els valors democràtics –també s'ha dit, no?– és tancar els dols, reparar i, com deia, complir amb aquests principis de justícia, en aquest cas en relació a la memòria, que són veritat, justícia, reparació, i establir tots aquells mecanismes perquè això no torni a passar, ni aquí ni enlloc.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara serà el torn del Grup Parlamentari Popular.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Molt breument, des del Partit Popular no donarem suport a la proposta de resolució sobre la dignificació d'espais de memòria democràtica. I, mirin, resumiré molt breument el plantejament i l'exposició amb una frase, parafrasejant un il·lustre socialista –bé, crec que encara ho és– i expresident del Govern d'Espanya, que volem que els nostres fills siguin fills de la transició, del consens i del diàleg, i no volem que siguin fills de la guerra i de la dictadura.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn del Grup Parlamentari VOX.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, presidenta. Bueno, una vez más, la izquierda radical comunista vuelve a la carga, como ya hizo en un pleno reciente, sobre el tema de la mal llamada memoria democrática.

Como siempre, se quiere crear un nuevo relato, reescribir la historia y seleccionar a su conveniencia momentos históricos, utilizando el típico comodín del franquismo. Si bien, dentro de este periodo, ustedes, haciendo un viaje por el tiempo, se saltan por un lado los cientos de víctimas cometidos por la organización terrorista comunista ETA, los cuales muchos de ellos fueron catalanes, represión que incluso se puede incluir también después del final de la dictadura, como aquí se ha hecho referencia a la represión del final de la dictadura como si hubiera sido una represión

franquista, pero también tenemos la represión del grupo o de la organización criminal ETA.

Y también, dentro de estos largos viajes que hacen ustedes en el tiempo, pasaron en la anterior moción a una memoria colonial, pero se olvidaron también de lo que supuso la Segunda República, un periodo de extrema represión, sin lo cual no se hubiera comprendido el estallido de nuestra guerra civil.

Ustedes, por lo tanto, siguen con su discurso entre buenos y malos, y con esa superioridad moral que las caracteriza se creen que están en el lado correcto de la historia. Ya saben que nosotros estamos y defendemos la ley de concordia que fue sellada en la Constitución del 78.

Hoy debatimos, pues, una propuesta que una vez más demuestra cuál es su obsesión por parte de seguir utilizando la memoria histórica como herramienta de división y propaganda, en lugar de ocuparse de los problemas reales de los ciudadanos.

Una propuesta que erosiona la convivencia. Usted ha dicho que si el programa de fomento al catalán erosionaba que habíamos presentado en nuestra proposición erosiona la convivencia, más erosiona la convivencia presentar leyes de memoria o propuestas como las suyas, puesto que no debe olvidar que, si bien estamos a favor de la dignificación de todas las víctimas, las víctimas son, por lo tanto –así igual que las fosas–, son de todos, sin distinción alguna.

Aquí vienen los Comunes a decir que se preocupan de los problemas de los trabajadores y nos piden dedicar tiempo, dinero y recursos públicos a construir más símbolos, más placas, más actos oficiales, siempre alrededor de los mismos nombres, siempre de la misma lectura ideológica y siempre con el mismo objetivo: imponer su relato histórico. Por lo tanto, siempre es lo mismo, seleccionar unas víctimas y olvidar a las otras.

Esto que ustedes presentan no va de memoria, sino que va de propaganda. Por lo tanto, nosotros no vamos a colaborar en su manipulación y votaremos en contra de su propuesta.

El president

D'acord. Ara és el torn de l'únic parlamentari de la CUP.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, president. Agrair-los que hagin presentat aquesta proposta.

Sí que volíem comentar-los que ens sembla que és interessant també parlar amb Béns de llibertat, que són el col·lectiu que durant cinquanta anys ha mantingut la memòria, any rere any en l'espai d'afusellament de Txiki. Volem aprofitar per enviar-los una salutació, una abraçada i donar-los les gràcies per tirar endavant un d'aquells elements que han estat la clau en la memòria històrica antifranquista i en la memòria històrica contra la repressió franquista, que han estat sobretot l'autoorganització, la mobilització popular i els moviments socials que han seguit mantenint-la des de l'àmbit popular. Per tant, dir-los que votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

Demandar-los també que en tot aquest procediment es tingui molt en compte l'element de l'autoorganització popular i no es relegui tot a la via institucional i a les actuacions de les institucions, que, si bé són importants i són claus, han d'anar acompanyades de tot aquest element d'organització i mobilització popular, que és el que els dona profunditat a aquestes reivindicacions, a aquestes propostes i a aquest exercici de resistència i memòria antifranquista i de memòria contra el feixisme i contra l'auge de l'extrema dreta en un moment com aquest.

Per altra banda, volia aprofitar aquesta intervenció també per demanar a la Mesa que revisi l'actuació en el punt anterior i que es vegi si s'ha actuat degudament des de la Mesa d'aquesta comissió cridant a l'ordre aquest diputat i si s'han vulnerat els drets.

Gràcies.

El president

No tenim el Grup Parlamentari Mixt, per un costat. Per un altre, respecte a les esmenes, anuncio que les acceptem. No faré el canvi simplement per dir-hi això.

I passem a votació.

I en relació amb la darrera apreciació que ha fet el diputat de la CUP, un cop substanciem la votació em pronunciaré sobre el plantejament.

Caldria vot separat per algun dels grups parlamentaris? *(Pausa.)* Entenc que no. Llavors, passem a la votació sencera.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Grup parlamentari de Junts, Grup Parlamentari del PSC, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de la CUP, Grup Parlamentari dels Comuns.

Vots en contra?

Grup parlamentari de Popular i Grup Parlamentari de VOX.

Quedaria a prova aquesta proposta de resolució per 13 vots a favor, 3 vots en contra i cap abstenció.

Simplement, abans de passar a suspendre la sessió per tal de passar a la votació, diguem, la posició que ha tingut la presidenta que estava fent les funcions jo no em veig amb cor –i crec que no és la meva opció– canviar el criteri de qui estava portant en aquest sentit la presidència, a qui agraeixo, perquè no he pogut fer les funcions i per ser un grup en minoria. No ho veig ara mateix i en aquest moment no vol dir que després es pugui parlar del que es consideri necessari respecte el criteri que ha tingut, diguem, la presidenta i també, efectivament, membre de la Mesa, i per això ha pogut substituir aquest president.

Fem una suspensió de la sessió per cinc minuts per rebre els compareixents i retornem.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El president

Bon dia, reprenem la sessió de la Comissió de Justícia del dia d'avui amb la compareixença d'una representació del sindicat de la Central Sindical, Independent i de Funcionaris davant aquesta comissió per a informar de la situació del personal dels centres penitenciaris.

Compareixença d'una representació del sindicat de la Central Sindical, Independent i de Funcionaris, per a informar de la situació del personal dels centres penitenciaris

357-00453/15

Compareixerà el seu coordinador, el coordinador de CSIF Presons, el senyor Alberto Gómez Martín, que tindrà un temps de quinze minuts inicials i després, com ja sabem vostès, el criteri d'aquesta presidència és que els grups tinguin uns cinc minuts d'intervenció, i després hi haurà el torn de respostes per part dels compareixents.

Té la paraula –moltes gràcies– per un temps de quinze minuts.

Alberto Gómez Martín (coordinador CSIF Presons)

Començar donant les gràcies, senyor president, senyores, senyors diputats. En nom de CSIF, us vull donar les gràcies per permetre'ns intervenir avui davant aquesta Comissió de Justícia. Agraïxo, sincerament, el temps que ens dediqueu, l'espai per exposar la nostra visió i, sobretot, la possibilitat de traslladar-vos la realitat que viuen diàriament els treballadors penitenciaris de Catalunya, perquè aquesta realitat –la nostra– no sempre arriba amb claredat als despatxos i, encara menys, als espais on es decideixen les polítiques públiques.

I és precisament per això que valorem aquest espai, perquè ens permet parlar des del terreny, des del coneixement directe i immediat del que passa als centres. Gràcies per escoltar-nos i gràcies per donar veu a un col·lectiu que, massa sovint, només apareix en el debat públic quan hi ha una tragèdia.

Anomenem que era una situació anunciada, ja que l'augment de la violència als centres penitenciaris no ha estat un fet inesperat. Des de CSIF ho vam denunciar durant molt de temps mentre l'administració, incomprensiblement, mirava cap a una altra banda.

La tràgica mort de la nostra companya Núria va ser d'allò més dolorós. La culminació d'un deteriorament que es coneixia i que es podia evitar. Que aquell assassinat fos qualificat com un fet puntual és una mostra clara del desencaix entre la realitat dels centres i el relat institucional. Durant anys s'ha negat o maquillat l'increment d'agressions. S'ha ignorat sistemàticament el malestar del col·lectiu.

Ara, encara que tard, es comença a reconèixer la nostra tasca mitjançant la consideració d'agents de l'autoritat. És un avenç, però insuficient si no s'acompanya de mesures reals de protecció.

L'acord del 2024-2027 nosaltres l'anomenem com de bones intencions i resultats insuficients. Aquest acord de condicions laborals penitenciàries es va signar amb l'objectiu declarat de millorar la seguretat, però la realitat s'imposa. La seguretat no ha millorat, ha empitjorat.

Després de l'assassinat de la nostra companya hi va haver fortes pressions polítiques perquè els sindicats signessin l'acord i així comprar pau social en plena campanya electoral.

A aquest acord li manca legitimitat, ja que no va estar referendat per la plantilla. Nosaltres ho vam tenir clar, no era el moment. Calia prioritzar un acord millor i realment orientat a la seguretat. Tal com reclamava la plantilla, no volem diners, volem seguretat.

L'acord ha servit més per tapar el conflicte que per abordar els problemes estructurals del sistema.

Som conscients que invertir en serveis penitenciaris no dona vots, però també és cert que ignorar la realitat només genera més risc, tant per als professionals com per als mateixos interns.

El model penitenciar el que té és una confusió entre finalitats i mitjans. La Constitució estableix que les penes han d'orientar-se a la reeducació i reinserció – estem d'acord –, però perquè aquesta finalitat sigui real cal ordre, seguretat i convivència. Sense aquests tres elements, la rehabilitació és senzillament impossible.

Avui hi ha pressions d'associacions i *lobbies* que han convertit la denúncia als funcionaris en un *modus vivendi*. Segons aquesta visió, el funcionari és un opressor i el pres víctima per naturalesa. Això condiciona profundament les polítiques penitenciàries. I tanmateix, fins i tot els mateixos interns reclamen que s'aïllin aquests interns que generen violència i extorsions. Estem parlant d'un cinc o un deu per cent com a molt. Són interns impermeables al tractament que actuen amb impunitat. Si aconseguim separar aquests interns, aconseguirem que la resta puguin

viure en pau i aprofitar les oportunitats que els ofereix el sistema per poder reinserir-se a la societat.

Per això, des de CSIF el que demanem és un règim més estricte als departaments especials. El règim tancat ha de ser dissuasiu. Avui, sovint, s'hi viuen condicions similars a les del règim ordinari.

Demanem la creació d'un centre especialitzat amb interns violents. Cal un espai específic per gestionar perfils altament perillosos amb el màxim rigor, com existeix en molts països europeus. Treballar en un centre penitenciari comporta un risc, però aquest risc ha de ser assumible i gestionat, i avui no ho és.

El reconeixement com a agents de l'autoritat és imprescindible. Nosaltres aquest discurs el teníem preparat ja fa mesos, perquè es va demanar la nostra compareixença el mes de març i després es va produir la votació de la setmana passada. I, recentment, al Parlament s'ha avançat cap a aquest reconeixement dels professionals penitenciaris i ho celebrem, i agraïm als grups parlamentaris que van donar suport. Però aquest reconeixement ha de ser complet. Des de CSI defensem que inclogui tot el personal que manté contacte directe amb interns. Interior, tractament, administració, personal laboral, tots formen part del mateix engranatge. Aquest reconeixement no és simbòlic, implica protecció jurídica, presumpció de veracitat i indemnitat davant d'agressions. És una qüestió de justícia.

La jubilació anticipada és una necessitat, no pas un privilegi. La jubilació anticipada del personal penitenciari és una reclamació històrica, avalada per informes tècnics per la penositat de la feina, pel deteriorament físic i psicològic que comporta. Reiterem també que aquesta mesura ha d'incloure el personal de tractament, tal com preveia l'informe tècnic que donava suport a la demanda, i tal com ja està contemplada en la proposta de jubilació anticipada que actualment s'estudia pels funcionaris de la resta de l'Estat.

CSIF ha liderat aquesta lluita davant el Govern central, però la tramitació està encallada a Madrid per manca de decisió política. Mentrestant, el col·lectiu envellaix, acumula lesions i pateix estrès posttraumàtic.

Si avui aquest debat és viu és gràcies al CSIF, i continuarem fins a aconseguir-lo.

Un altre tema és el tractament i la seguretat, dues cares d'una mateixa moneda. El tractament és voluntari, i això ho estableix el reglament penitenciari, però un percentatge reduït d'interns, agressius, disruptius i reiteratius impossibilita la convivència de la resta. Aquest perfil requereix mesures de vigilància reforçades, eines preventives i protocols clars. No podem tolerar que interns vulnerables pateixin extorsions o agressions per part d'aquest petit grup que actua sense por a les conseqüències. La seguretat no és enemiga de la rehabilitació, la seguretat és la condició necessària per fer-la possible.

En aquest entorn ens trobem la deriva actual, amb el tema «obertalitat», estadístiques i realitat. Els tercers graus no poden ser objectius polítics, han de basar-se en criteris tècnics. La política de l'«obertalitat», aquesta paraula ideada per la senyora Ubasart, ha generat distorsió i pressió sobre els professionals. Les regressions a primer grau s'eviten per no fer lleig a les estadístiques.

L'exemple més recent és el que va succeir al centre de Ponent, després d'un amotinament, *plante*, com vulguin dir-ho. L'equip tècnic que coneixia els interns va prendre la decisió per unanimitat. Ho tenia clar, primer grau, però el Departament de Justícia va desautoritzar els seus propis tècnics i la decisió general va mantenir el segon grau. Aquesta interferència política és nociva per al sistema.

La rehabilitació no consisteix en flexibilitzar-ho tot, sinó en aplicar la normativa amb criteri.

Com és l'organització dels centres? El sistema no s'ha adaptat al moment actual. La tipologia dels interns ha canviat, però la vida als centres no. Hi ha un excés d'activitats lúdiques i poca activitat reglada, formativa o laboral. Això el que fa és infantilitzar els interns i converteix alguns centres en una mena de festa major permanent, amb recursos mal orientats. Si ho comparem amb un centre educatiu, molts centres funcionen com si tots fossin extraescolars i només una petita part fos activitat reglada i programes de tractament. Cal revertir-ho i adaptar el model a les necessitats actuals. La vida real exigeix esforç, disciplina i hàbits laborals. L'actual descompensació només genera frustració i no prepara els interns per afrontar la vida en llibertat.

S'hauria d'implementar un pla seriós de formació professional que proporcioni eines reals per adaptar-se al mercat laboral un cop en llibertat: formació reglada, programes específics de tractament i activitat laboral real, per tal de preparar els interns per a una reinserció efectiva.

Proposem adaptar a les presons catalanes el model d'Alemanya, Àustria i Dinamarca, on el treball penitenciari és obligatori, establint que una part dels ingressos dels interns es destini a un estalvi obligatori per a la seva sortida en llibertat i una altra part a la compensació de les víctimes, garantint així reinserció efectiva i responsabilitat civil. Cal recuperar la centralitat de la formació i del treball com a base del dia a dia penitenciari.

Què és el Riscanvi? Una eina que condiciona decisions. Els equips de tractament utilitzen una eina de predicció anomenada Riscanvi, que avalua el risc de violència intrainstitucional, autolesiva, reincidència general, reincidència violenta i trencament de condemna. Inicialment era una eina consultiva; avui, però, s'ha convertit en determinant. Si un intern obté risc baix o mitjà, els equips han de justificar per què no se li concedeix un permís o un tercer grau. És un mecanisme que força els professionals a pronunciar-se en el sentit desitjat.

L'auditoria recent revela que l'eina tendeix a classificar a la baixa i que dona més per evitar falsos positius que no pas per detectar riscos reals. És indispensable revisar-la amb transparència i criteris científics, no polítics.

Conclusió. Els serveis penitenciaris funcionen gràcies a la col·laboració de vigilància, tractament, serveis administratius, àrees diferents però igualment essencials i complementàries per garantir la seguretat i l'èxit del nostre sistema. El que passa als mòduls, pati i despatxos no coincideix amb el relat institucional i és hora de reconèixer-ho.

Des de la CSIF, què demanem? No a les agressions, no a la manipulació estadística, no a la violència dins de les presons, no a polítiques penitenciàries dictades per pressions ideològiques, no a la vulneració del dret dels interns, i també dels treballadors, i per això només cal seny, ordre, criteri, coneixement i, per sobre de tot, dignitat i seguretat per a totes les persones dins dels centres. Després vindrà la rehabilitació, però primer cal garantir la seguretat i la convivència.

Per acabar, els vull interpel·lar directament. El nostre col·lectiu sosté cada dia la seguretat del sistema penitenciari i amb ella la seguretat de tot el país, però no ho podem fer sols. Necessitem i exigim un suport polític ferm, explícit i inequívoc. Un suport que no es dilueixi en discursos neutres ni en equilibris impossibles, sinó que es concreti en la defensa pública de la nostra tasca i en la fiscalització estricta de tot allò que posa en risc la nostra integritat.

Les filtracions recents de material sensible als mitjans amb imatges de funcionaris en intervencions crítiques són un atac directe a la nostra seguretat i a la de les nostres famílies. És intolerable, i esperem que aquesta Comissió actuï amb contundència per perseguir-ne l'origen i evitar que es repeteixin.

També el que demanem a la comissió és el punt actual en què es troben les votacions dels diferents grups parlamentaris per a l'obertura de la comissió d'investigació per a l'assassinat de Núria, i no podem marxar sense assenyalar la irresponsabilitat d'alguns mitjans públics. TV3 no pot continuar alimentant un relat esbiaixat que ens presenta com un col·lectiu opac mentre invisibilitza les agressions, els incidents greus i la violència que patim. El cas del programa *Sense ficció* que finalment no es va emetre –i on CSIF va demanar retirar la participació– és només l'últim exemple d'un biaix que legitima discursos d'associacions hipersubvencionades que han fet del nostre desprestigi el seu negoci.

Nosaltres continuarem servint el país i ara els toca a vostès demostrar que també serviran als qui el mantinguin segur.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, seria el Grup Parlamentari de Junts. (*Veus de fons.*) Tenen raó. Com aquesta compareixença la va sol·licitar el Grup Parlamentari Popular, intervindran en primer lloc, i té la paraula el diputat Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, presidente. Gracias, señor Gómez, primero, agradecerle que esté aquí, agradecerles la intervención, y desde el Grupo Popular, como siempre, reconocer el trabajo que hacen todos los trabajadores, funcionarios y laborales en prisiones, que hacen una labor encomiable, que además no tiene precio. Y les agradezco, les felicito por el trabajo que hacen día a día.

La voluntad de que puedan comparecer plataformas o sindicatos de trabajadores de prisiones es también para compensar un poco la presencia de algunas fundaciones o asociaciones que se han personado tanto en la Comisión de Justicia como en la Comisión de Interior, en la cual a ustedes los trataban de torturadores, maltratadores y otras cosas similares, sinónimos por el estilo, y yo lo encontraba realmente insultante. Insultante, porque al final estas acusaciones no tenían ninguna base, o no tienen ninguna base, porque las siguen haciendo.

Por lo tanto, yo creo que la presencia de ustedes aquí deja en buen lugar el trabajo que realizan ustedes cada día.

En este sentido, sí que compartimos con ustedes que la posición de agentes de la autoridad tendría que ser para todos los trabajadores de los centros penitenciarios de Cataluña, todos los funcionarios que están en los centros penitenciarios de Cataluña, y aquellos trabajadores laborales que están también en contacto con presos.

Lo dije el otro día en el pleno. Esta figura, tal como se plantea actualmente, desgraciadamente, Núria no estaría bajo ese paraguas, con lo cual mandamos un recuerdo a su memoria, y esto demuestra que la figura de los agentes de la autoridad se tendría que reconocer a todos los trabajadores que hay, sean funcionarios o no, en las prisiones de Cataluña.

Le quiero hacer unas preguntas ¿vale? En el 2024 –ahora estamos acabando el 2025– hubo 550 agresiones consumadas, y entre consumadas y #, unas 1.100. Creemos que son excesivas. Teniendo en cuenta que en el resto de España solo hubo 500 consumadas, aquí en Cataluña son 550, eso es excesivo. Entonces, ¿cuál es la percepción que tienen ustedes de este 2025?

¿Qué mejoras creen que son necesarias para garantizar la seguridad tanto de los trabajadores de prisiones como de la propia población reclusa? Porque yo sé que

ustedes también están trabajando para que los propios reclusos estén en garantías de seguridad, por lo tanto, en estas dos vías.

Sobre la filtración de imágenes de contenciones ¿qué parecer tienen ustedes? Encontramos que es una irresponsabilidad de que se filtren esas imágenes porque ponen, bajo nuestro parecer, el riesgo, la integridad y la vida de muchos trabajadores de prisiones, entendiendo que además es un delito filtrar esas imágenes, porque están protegidas por la ley orgánica de protección de datos por su reglamento.

¿Qué opinión tienen sobre la figura de la «obertabilitat»? ¿Si entienden que es un tercer grado encubierto y que puede poner en la calle a personas que no están preparadas precisamente para ser en la calle por la falta de garantías de profesionales, que son los que tienen que discriminar qué personas tienen que estar o no en la calle?

Y sobre el tema de las medicaciones, entendemos que hay algunas personas que trafican con ansiolíticos y trafican, pues, porque la pastilla se la ponen bajo la lengua, la saben ocultar y luego la venden o la trafican dentro de los centros, cometiendo una doble penalidad. Uno es el tráfico de la pastilla en sí y luego que esa persona necesita esa medicación para estar estable en el centro penitenciario, lo que puede ser que le altere su estado psíquico y pueda provocar un altercado, ya no solo con los trabajadores, que son ustedes, sino también con los propios reclusos. Si entienden que en esas circunstancias se tendría que dar a esas personas, que ya se han captado, se las tendrían que dar la medicación en líquido, que es algo que nosotros hemos hecho una propuesta, que está pasada por registro, y que el día que toque se tendrá que debatir en esta comisión.

Yo voy finalizando. Les agradezco que estén aquí, les agradezco el trabajo que hacen día a día, no solo a sus sindicatos, sino al resto de sindicatos y trabajadores que hay y plataformas que hay, porque intentan velar para que la reinserción sea un éxito. Porque es verdad que un preso tiene que estar cumpliendo una pena por un delito que ha cometido, pero también se tiene que reinserter, pero la inserción pasa por una serie de medidas, que pasa por el orden, pasa por la medicación (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*), pasa por tener unas garantías —acabo ya, presidente—, por darle un servicio médico adecuado, pero

también entendiendo que dentro de un centro penitenciario tiene que haber unas garantías de seguridad y de orden.

Muchas gracias, y gracias por su presencia.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Bon dia i gràcies, senyor Gómez i a tots els companys representants de la Central Sindical Independent i de Funcionaris per ser avui aquí i per compartir una mirada que sovint costa que arribi amb tota la seva complexitat.

Saben del nostre posicionament. De fet, el vam deixar molt clar al conseller, a la secretària de Mesures Penals i especialment al conjunt de la societat en la darrera comissió, compareixença del conseller. Parlar de vostès, de personal penitenciari, és parlar de persones que sostenen cada dia una part del país que la ciutadania no veu, però que defineix el grau real de la nostra qualitat democràtica. I Junts creiem que és just començar reconeixent aquesta part invisible de la feina pública que no té aparador, però sí una responsabilitat enorme.

Les reunions que hem mantingut aquest any m'han confirmat una idea que val la pena recordar ara mateix. Els funcionaris penitenciaris, vostès, no només gestionen centres, gestionen tensions humanes, conflictes, fragilitats, i ho fan des d'una professionalitat que massa sovint no té el retorn institucional que mereix. Aquest és, de fet, el nucli del seu discurs i el nostre discurs, un compromís profund amb el servei públic que necessita ser protegit amb els recursos adequats.

Han parlat un altre cop, com en les darreres reunions, de la seguretat, i no és només una reivindicació sindical. Per Junts per Catalunya és una qüestió humana. Quan un protocol és ambigu, quan no hi ha prou efectius o quan la pressió d'un entorn sobrepassa el que és raonable, no estem parlant només d'eficiència administrativa, estem parlant de persones que entren a treballar amb molts dubtes i amb una relativa intranquil·litat, per no dir-ho d'una altra manera. I això com a país, com a representants electes d'un país, ens ha d'interpel·lar a tots.

I en aquest context és incomprensible que el grup parlamentari que dóna suport al Govern, el Partit Socialista de Catalunya, hagi votat en aquesta mateixa sala, fa uns minuts, hagi votat en contra d'una esmena que presentàvem precisament nosaltres, Junts per Catalunya, de revisar els protocols de seguretat dels centres penitenciaris. Senyors del PSC, visca la responsabilitat i el bon govern! No sé si es pot ser més irònic.

Avui també ens adverteixen sobre la fragilitat del sistema pel que fa a la política de personal: jubilacions sense relleu, baixes que s'allarguen, que no es cobreixen, estructures en el fons que es debiliten. I això no és un problema de futur, és un problema d'avui, i és un avís que no hem d'interpretar com una queixa corporativa, sinó com una alerta. Un sistema penitenciari sense estabilitat professional acaba generant inestabilitat social.

També en diferents reunions hem parlat de la jubilació anticipada i, de fet, crec que és d'agrair que situïn aquest debat en termes de salut laboral. M'ha semblat sempre rellevant que ho expliquin no com un privilegi, sinó com una mirada responsable sobre una professió que desgasta físicament, emocionalment, i fins i tot pot fer-ho mentalment.

Quan una institució reconeix aquest fet, també reconeix la humanitat de les persones que en formen part.

I un altre element essencial és aquesta protecció. Quan una agressió queda sense resposta adequada el missatge que es transmet és profundament injust. I aquest missatge és que qui vetlla per garantir la seguretat d'un centre queda desprotegit. No té cap mena de sentit. I això no pot formar part d'un model penitenciari que es vulgui seriós i equilibrat.

Per acabar, voldria destacar la seva i la nostra preocupació sobre la salut mental que ens obliga a mirar cara a cara a una realitat que va molt més enllà de la gestió penitenciària. Les persones internes necessiten recursos especialitzats, però el personal també necessita límits clars. No podem demanar-los que assumeixin tasques que excedeixen a la seva funció o a la seva formació.

I en aquest context els voldria plantejar tres preguntes. De fet, són preguntes que possiblement –insisteixo– ja hem formulat abans en aquestes reunions que hem tingut de caràcter més privat, eh?

En primer lloc, quines mesures immediates considerarien vostès indispensables per reduir la tensió i el nombre d'incidents en el dia a dia dels centres penitenciaris? *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

En segon lloc –acabo, president–, com imaginem un pla de personal que garanteixi una estabilitat real i un relleu generacional endreçat, progressiu, adequat?

I, en tercer lloc, i per acabar, segons la seva opinió i la seva expertesa, quines adaptacions urgents en l'àmbit de la salut mental permetrien alliberar el personal de funcions que no els corresponen i reforçar el nostre model penitenciar, el model català?

Gràcies per la feina que fan i gràcies un cop més per compartir-la amb nosaltres.

Moltes gràcies, senyor Gómez i companys.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Començar per agrair aquesta compareixença, amb la salutació també del públic que acompanya, especialment al Pablo.

És obvi que hi ha molts àmbits que no compartim amb la visió del compareixent. De fet, en alguna reunió ho hem debatut o, si no, a les intervencions en aquesta comissió.

El que sí que compartim, i per nosaltres, per Esquerra Republicana, ha sigut una lluita, és l'augment de la plantilla i la jubilació anticipada. De fet, nosaltres, en l'acord d'Esquerra Republicana per investir en Pedro Sánchez hi havia aquests punts, sempre els hem reivindicat. De fet, qui va començar aquesta tasca, també de la mà dels sindicats, va ser la consellera Ester Capella. Posteriorment, des del Govern de

la Generalitat, des del Departament de Justícia, es va tractar directament amb el Ministeri de Justícia, però és que, a banda d'això, com jo deia, no només ho hem aprovat en aquest Parlament, sinó que en els acords d'investidura d'Esquerra Republicana al Congrés també hi havien aquests punts. Per tant, continuarem treballant perquè això sigui una realitat el més aviat possible, ja que per nosaltres això ja hauria d'estar aprovat i ser efectiu.

I un altre tema que vostè feia referència era el tema d'agents de l'autoritat. Vostès ja saben que nosaltres vam votar en contra a la primera tramitació que es va fer al darrer ple, que nosaltres mai hem compartit aquesta posició, i així ho hem expressat en diverses ocasions, i vostè feia referència al terme seguretat amb agents de l'autoritat. Llavors, a mi sí que m'agradaria preguntar com creuen vostès que amb aquesta posició, aquesta figura, aquesta nova condició d'agents de l'autoritat reflectirà una millor seguretat als centres penitenciaris o, com deia la pròpia secretària de Mesures Penals, en una reducció de les contencions mecàniques en els centres penitenciaris. Si vostè també creu que aquesta condició reduirà el nombre de contencions mecàniques.

Nosaltres ja saben que no ho compartim, que nosaltres creiem que hi ha altres mecanismes de seguretat que es poden implementar als centres penitenciaris, que no seria aquesta condició, sinó altres, com serien càmeres o altres mecanismes que ja diuen molts experts.

Un altre punt que m'agradaria defensar, vostè feia esment al terme d'«obertalitat» penitenciària. Nosaltres sí defensem aquesta estratègia d'«obertalitat» penitenciària, vostès saben que Catalunya té un model propi d'execució penal, que és un model també avançat i que es basa en la reinserció i rehabilitació, i les dades són les dades, i per tant les dades també demostren la realitat, i és que en una taxa de compliment de la pena en un mitjà més obert la taxa de rehabilitació és major i, per tant, la de reinserció també.

Llavors, nosaltres apostem que aquesta és la via, no la d'aïllar els centres penitenciaris de la societat, sinó treballar en aquesta «obertalitat» basada en què l'intern o interna continuarà, sortirà del centre penitenciari i ha de tenir ja el camí per tornar al mitjà obert.

Això no es tracta de funcionaris o interns, per nosaltres no és aquesta dicotomia, uns o altres, sinó que quan millors estiguin els funcionaris també millor estaran els interns, i que hem de valorar des de la comunitat penitenciària. No són dos col·lectius, sinó hem de valorar les mesures per aplicar a tota la comunitat, tenint present també algunes de les peticions, com no podria ser d'una altra manera, dels funcionaris. Per això fèiem les reivindicacions d'augment de la plantilla i jubilació anticipada.

I un altre tema que ha sortit en aquesta compareixença, el tema de salut mental, i ara ho comentaven. El problema és que hi ha molts interns que segurament no haurien d'estar en un centre penitenciari, sinó que donant el seu diagnòstic o la seva situació de salut mental haurien d'estar en un altre tipus de centre, i això molts cops sí que és veritat que dificulta la convivència en un centre penitenciari. Per tant, aquí el que haurien també de fer els jutges, a l'hora de dictar sentència, tenir aquestes particularitats, perquè no tothom ha de passar per un centre penitenciari i no tothom en un mateix règim tancat, sinó que hi ha circumstàncies que diferencien cada persona. Per tant, aquesta seria la nostra posició, que vostès ja coneixen.

Nosaltres sí que defensem la tasca de les entitats que hi treballen, com serien familiars de presos, o Iridia, o tantes d'altres, que treballen per millorar també el sistema penitenciari. De fet, nosaltres vam proposar, juntament amb la CUP i Comuns, la creació d'un grup de treball que tenia per objecte la millora del sistema penitenciari català i també l'abordatge de les contencions mecàniques.

I nosaltres continuarem defensant la nostra postura, com hem fet fins ara.

Gràcies.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidente.

Bien, ante todo, agradecer y reconocer, ¿verdad?, el trabajo incansable que los funcionarios penitenciarios realizáis, que sois la última línea de defensa que nos queda frente a los criminales, el último bastión de la justicia.

Y la gestión de las prisiones de los sucesivos *governns* de la Generalitat, pues, ha sido catastrófica ¿verdad? Venimos de una nefasta política penitenciaria de Esquerra Republicana, con la señora Ubasart y el señor Amand Calderó –antes recordaba que se dedican a bailar en las prisiones al ritmo de Despechá– y, bueno, la gestión del PSC está siendo, en este caso, continuista. Una gestión que no ha hecho nada por garantizar la seguridad de los funcionarios de prisiones y que siempre pone en el centro de sus políticas a los delincuentes, olvidando a las víctimas y abandonando por completo a los funcionarios de prisiones.

Y nosotros pensamos que la primera obligación de cualquier administración, de cualquier administración ha de ser la de proteger a sus servidores públicos. Porque yo lanzo una pregunta aquí, a todos los grupos, y sobre todo al grupo que da soporte al Gobierno: ¿Qué pasaría si en Cataluña hubiera 550 Mossos al año agredidos? ¿Qué pasaría si hubiera 550 maestros agredidos? ¿Qué pasaría si hubiera 550 bomberos agredidos? Y, sin embargo, hay 550 funcionarios de prisiones agredidos y aquí nadie ha movido un solo dedo.

En fin, hemos de destacar que, además, se ha producido en Cataluña un hecho sin precedentes: el asesinato de Nuria López –y quiero aquí mandar un caluroso abrazo a su sobrino–, a manos de un interno el pasado 13 de marzo de 2024. Y esta muerte, aunque tuvo un autor material, hemos de decirlo –y lo hemos señalado desde VOX muchas veces–, tuvo responsables políticos que, con su buenismo ingenuo y con sus políticas absurdas, permitieron que el asesino condenado de una mujer en Valls volviera a asesinar a una trabajadora penitenciaria. Y esto es una evidencia de que aquí falló absolutamente todo.

Y, a pesar de ello, nos encontramos con que hay grupos parlamentarios y, entre otros, el PSC, que bloquean una comisión de investigación en este Parlamento para afrontar esta realidad. Oiga, nosotros queremos esa comisión de investigación, ya la pedimos en su día. ¿Para qué? Para depurar responsabilidades, para modificar protocolos, para honrar la memoria de Nuria.

Y, además, se han producido otros hechos graves. Además de este asesinato lamentable y triste, pues, el abandono institucional ¿verdad? ante las graves agresiones que sufren los funcionarios de prisiones, casi 600, se ha recordado ya;

veinticinco agresiones sexuales a funcionarias de prisiones; el cuestionamiento de su trabajo, dando voz a pseudoentidades de derechos humanos ultrasubvencionadas que se dedican a perseguir a funcionarios de prisiones, como Irídia, como el Observatorio Penal, del señor Iñaki Rivera; filtraciones interesadas a medios de comunicación de actuaciones penitenciarias, sin que haya habido una condena rotunda por parte del departamento. ¡Es muy grave! Se han producido filtraciones. Oiga, hay funcionarios de prisiones, cuya cara sale en esos vídeos que se han filtrado, que tienen familias, y esas imágenes han salido a la luz y están a disposición de criminales que puedan estar en la calle, de organizaciones que los quieran perseguir, etcétera. Y aquí, desde luego, desde el *departament* no ha habido ni una sola condena.

Y, por otra parte, el olvido de sus condiciones laborales. Estamos hablando de la jubilación anticipada, de la segunda actividad, etcétera. Es mucho lo que han tenido que aguantar los funcionarios de prisiones. Se ha propiciado desde la administración una sensación de impunidad que se ha instalado en los centros penitenciarios y aquí parece que las agresiones siempre salen gratis.

En fin, nosotros pensamos que hace falta un cambio radical de paradigma y la prioridad del departamento debería ser agresiones cero a los funcionarios de prisiones y el respeto de su integridad física y de su dignidad profesional.

¿Y qué propuestas entendemos que son imprescindibles? Y las hemos reiterado ¿verdad? en otras comisiones. Hombre, el reconocimiento de la condición de agentes de la autoridad, el principio de indemnidad y la presunción de veracidad de sus informes, nosotros lo hemos defendido desde el minuto uno. Aquí, el mismo PSC que ha presentado esta iniciativa -por cierto, sin que sepa yo negociación con los sindicatos de prisiones, esto lo podrá confirmar CSIF-, ni por otra parte recabar en ningún momento el apoyo de otros grupos parlamentarios, se ha tirado por la directa por parte del señor Espadaler. Pues bien, el mismo PSC, que aquí ha presentado esta iniciativa, como decimos, limitada, es el que lo bloquea, el mismo PSOE, que bloquea en el Congreso iniciativas que en este sentido han presentado grupos como VOX o el PP.

Miren, también, el incremento de plantillas es una medida absolutamente imprescindible, no solo en el área de vigilancia, también, por ejemplo, en comunicaciones e ingresos, antes lo decíamos por el tema de las drogas. Claro, es imposible que, si no hay más funcionarios en las áreas de ingreso y en comunicaciones, se pueda controlar la entrada de drogas en las prisiones.

Dotarles de los medios coercitivos necesarios para defenderse. Y aquí la izquierda tiene algo contra el reglamento penitenciario. Yo no lo entiendo, está reconocido expresamente en el reglamento penitenciario. ¿Qué pasa con los aerosoles de acción adecuada? ¿Qué problema hay? Artículo 72 del reglamento penitenciario. ¡Tan legalistas que somos para otras cosas! Pero si está allí reconocido, y es un medio que evitaría muchísimas agresiones penitenciarias. Sobre esto también me gustaría pedirle una opinión al compareciente. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Y, en fin, la necesidad de nuevos equipamientos -acabo, señora vicepresidenta, ¿verdad? ¿no me equivoco? *(veus de fons)*, en funciones, muy bien. Pues, la creación de un centro para primeros grados, para internos inadaptados, eso lo hemos defendido, creemos que eso destensionaría los DERTs de los demás centros penitenciarios, en fin.

Son medidas que, si existiera voluntad política, se podrían afrontar.

Pensamos desde VOX que menos depilación láser, menos estrategias de “obertalitat”, menos beneficios penitenciarios para los internos, y más situar ¿verdad?, como primera prioridad en el departamento el hecho de las graves agresiones que están sufriendo los funcionarios de prisiones.

Muchísimas gracias, y gracias también al compareciente.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta en funcions.

En primer lloc, agrair la compareixença del sindicat CSIF i el seu coordinador Alberto Gómez en aquesta Comissió de Justícia.

Jo crec que és molt important posar el focus, com vostè ha manifestat de manera clara, en la millora de les presons, del nostre model d'execució penal amb el màxim rigor i objectivitat possible. Llavors, en aquest sentit, pensem que és clau i fonamental poder avançar, també des d'aquesta perspectiva, en la millora de les condicions dels treballadors i treballadores del nostre model d'execució penal i del sistema penitenciari.

Llavors, en aquest sentit, considerem -i li ho volia plantejar- quina opinió tenen respecte l'avanç que s'ha produït en matèria de formació, també respecte a una proposta, en aquest cas del Grup Parlamentari de Comuns, que ha canviat, per part de l'actual Govern, el model d'accés i de formació inicial als funcionaris de presons que treballen en règim. S'ha passat, fa uns anys era d'una setmana de formació inicial, després tres setmanes i ara anem cap a un model de tres mesos de formació i després, efectivament, tot un acompanyament, el qual és absolutament necessari i imprescindible en qualsevol formació, en qualsevol treball públic, i pensem que és un avenç, i, en aquest sentit, també tenir en compte la seva opinió. Sí que, des del nostre punt de vista, s'hauria d'estendre, també, molt clarament, el disseny d'un programa de formació i suport continuat, i també la part respecte a tractament.

També, en aquest sentit, donem suport al plantejament que també ha fet la diputada d'Esquerra Republicana respecte la jubilació anticipada, augment de la plantilla i veure de quina manera dimensionar-ho perquè es pugui treballar de manera adequada i quedin clars i garantits els drets laborals.

I, efectivament, cal implementar mesures sempre de manera continuada per millorar i garantir la seguretat a les presons. És clau i és fonamental, perquè sense seguretat, efectivament, no es pot garantir el règim de vida que preveuen les nostres lleis, el reglament penitenciari, etcètera. I no pot tornar a passar, efectivament, un assassinat com el de Núria López, que ja hem manifestat en diferents ocasions, evidentment, tota la condemna i tota la necessitat de prendre mesures perquè no torni a passar.

En aquest sentit, també, jo crec que s'haurien de veure quines mesures poden garantir de manera millor la seguretat. En aquest sentit, algunes propostes, també,

que s'estan plantejant podria ser la generació de grups de desescalada que puguin acompanyar des de la perspectiva a cada presó de persones que puguin ser expertes des del món de la psicologia i de la psiquiatria en situacions i en contextos complicats per acompanyar, efectivament, els funcionaris del règim i que puguin estar intervenint, no en el moment concret. O sigui, no vull que se'm malentengui que, efectivament, s'han de fer immobilitzacions quan una persona està en una situació en què no se la pot contenir, però sí que pensem que podria suposar un marge de millora.

També es planteja, i en ocasions també s'ha vist fora del que seria el sistema penitenciari, i més fora, la utilització, a vegades, de sistemes de gravació en segons quina situació poden ajudar a reduir la tensió i els conflictes.

Respecte l'autoritat, ja sabem que no estem d'acord amb aquest plantejament, considerem que no s'ha objectivitzat de manera clara què suposaria aquest canvi que té un rerefons vinculat amb de quina manera es va plantejar el nostre sistema penitenciari. Considerem que els treballadors i treballadores poden tenir tot el suport, tota la inversió pública, tota la formació, totes les eines sense la necessitat d'introduir aquesta reforma. És el plantejament, així ho vam defensar l'altre dia al ple i així ho continuarem defensant.

Sí que volia fer algunes reflexions respecte alguns elements de la seva compareixença que m'han sobtat. Ha comentat en algun moment que un cinc-deu per cent dels presos i les preses potser haurien d'estar en un altre règim. Entenc que es referia al règim tancat, per aclarir-ho. Llavors ara estem, més o menys, i s'ha mantingut més o menys estabilitzat, al voltant d'un dos per cent de la població penitenciària en règim tancat. No sé si la seva proposta és una extensió del règim tancat i de quina manera.

I també m'ha sobtat quan ha plantejat que els departaments de règim tancat (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) són d'alguna manera -o així ho he entès jo- molt similars al que és la vida d'un departament normal. No és així des del meu punt de vista, també d'haver-lo conegut i d'haver escoltat a moltes persones que també han estat en aquesta situació, per un costat,

i, per un altre, experts acadèmics i persones que han pogut visitar-ho, i també treballadors i treballadores penitenciaris.

Ja està, acabo perquè se m'ha acabat el temps. Simplement, en relació amb els tercers graus, dir simplement que garantir una millor reinserció és elemental, és un mandat que ens dona la Constitució als grups parlamentaris i s'ha demostrat que és més efectiu complir part de la pena en semilibertat per tal de millorar els índexs de reinserció, i la política criminal està per millorar aquestes coses.

Gràcies.

La secretària tercera de la Mesa del Parlament

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i del Grup Mixt, que no hi són.

Per tant, passarem el torn de paraula al Grup del Partit Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula la diputada Judit Alcalá.

Judit Alcalá González

Gràcies, presidenta en funcions. Primer de tot, donar les gràcies als representants de CSIF per la seva compareixença, pel to, també, i per les formes, i també el reconeixement més sincer a tots els funcionaris i funcionàries de presons i també a tot el personal i treballadors que treballen als centres penitenciaris, passant des d'educació, salut... És a dir, no els anomenaré tots perquè hi ha molt personal, inclòs el de neteja.

Saludar també el familiar de la Núria; gràcies per acompanyar-nos avui també.

I, més que res, dir que la seva feina és imprescindible, i això m'ho han escoltat dir moltes vegades, ho vaig dir l'altre dia al ple. És exigent, és una feina molt exigent i molt invisibilitzada -i no ho dic ara; fa anys, que els que em coneixen de fa temps ja saben que ho dic, perquè és un tema que conec i el visc de prop-, i sostenen cada dia uns espais de convivència molt complexos, gestionen situacions límit, acompanyen a persones en moments de màxima vulnerabilitat, i també garanteixen un servei públic essencial.

Això ho vaig dir l'altre dia. Sense vosaltres, el sistema penitenciari senzillament no funcionaria, tal com marca l'estat de dret.

Avui parlàvem de molts temes, en quinze minuts ha fet molts temes que nosaltres, amb cinc, és molt just poder esplaïar-nos en tot, però sí que em centraré en el tema de les agressions, de riscos i seguretat, que és el que preocupa veritablement.

I vull deixar clar que des del primer moment el Govern no minimitza, no ignora i tampoc no oculta cap de les preocupacions que els treballadors exposen i, en aquest cas, els sindicats. La seguretat del personal penitenciari és i continua sent una prioritat pel grup parlamentari que represento, i també pel departament i pel Govern.

Per això vam presentar la proposició de llei, per reconèixer aquesta condició de l'agent de l'autoritat de personal de funcions penitenciàries. És veritat que ara hi ha esmenes, haurem de valorar-les, a veure com es poden encaixar, sí o no.

Per part de Junts, com la resta de grups parlamentaris, el que sí esperem és que aviat es pugui debatre el ple i també que hi hagi el màxim suport dels grups parlamentaris per poder tirar endavant el que creiem que és important.

Una reivindicació que vostès porten molts anys demanar-la, no és d'ara, i que és veritat que els antics governs que han estat, tant Junts com Esquerra en aquells moments, Junts sobretot, no va fer res quan estaven al Govern. Per tant, el Govern actual era conscient de la situació que patien els funcionaris de presons quan vam entrar i el Govern ha de veure, estudiar, mirar, marcar-se una ruta i un pla de treball abans de fer accions.

Dit això, el Govern porta just un any, bé, porta més, i també m'agradaria explicar què s'ha fet, què s'està fent i què té previst fer. Alguns fruits, és veritat, de l'acord de l'anterior Govern d'Esquerra, que es va subscriure el dia 29 d'abril del 2024, i jo crec que és important també remarcar-ho. També va haver-hi una línia de treball que des del Govern s'està portant. Algunes coses són viables, unes altres no les compartim, però, bé, hi ha coses que també són importants remarcar-les que s'han portat endavant.

Referent a la prevenció d'agressió i riscos de seguretat, que és el que preocupava, al Govern s'està analitzant espais, moments i perfils de quan hi ha aquestes agressions i s'estan mirant també les mesures correctores concretes per poder-les aplicar, igual que intervencions sempre amb binomis, evitant actuacions individuals en situació de risc. És veritat que a vegades no n'hi ha prou amb binomis, també ho

sabem i ho conec, però sí que és veritat que s'estan fent passos per poder-ho veure com es corregeixen totes aquestes mancances.

També està treballant en la protecció específica per a professionals majors de cinquanta-cinc anys, entre els quals s'inclourà la no assignació de tasques de protocol de seguretat, no constituir equips d'intervenció o no prestació dels serveis del DERTs; també àrees d'alta complexitat. És a dir, sense DERTs a partir dels cinquanta-cinc anys, sense equips d'intervenció i també sense zones d'alta complexitat.

Anàlisi de l'adequació d'espais, per tal també que els gabinets i d'altres estris tallants tinguin un sistema de subjecció fix per evitar la mobilitat també de persones internes a aquestes eines i el fet que, i això ja està fet a tots els centres ordinaris en principi, si no tenim malament la informació, ja està fet, i juntament amb l'adquisició de matèria primera ja tallada, també per tal de reduir aquesta necessitat d'eines tallants, inclús un cop estiguin subjectes totes.

El que és referent a les unitats de seguretat interior, que estan desplegades a tots els centres, amb anàlisis d'informació, prevenció i anticipació, i creiem, també m'agradaria preguntar-los si vostès veuen que els resultats són satisfactoris o no. Nosaltres entenem que això ha estat una millora, per tant ens agradaria que vosaltres ho diguéssiu.

I el que també és la formació massiva i real, que s'estan començant a implementar cursos en defensa personal. És veritat que no hi ha la implementació de tot, el Govern ha d'anar fent-ho a poc a poc, però amb codis de risc, pràctiques professionals, formació als nous ingressos, tal com comentava el diputat Berrio, creiem que és molt important la formació prèvia. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

I també -ara acabo, eh?, president- elements de seguretat als centres penitenciaris, que també creiem que és important, la revisió total dels polsadors, la prova pilot de polsadors, també d'inhibidors. És veritat que hi ha coses que no es podrien implementar perquè falta pressupost -també us ho hem de dir, no us enganyarem-, s'ha d'avançar també el pressupost per fer unes accions molt més directes, perquè sí que és veritat que poden haver mobilitats i modificacions de crèdit, però hi ha

coses que s'han de fer implementacions directes amb un pressupost clar i ferm del departament, i per tant el departament està reforçant aquestes mesures específiques de prevenció, també formació adequada -ja us ho he dit- i el que és la protecció per garantir els entorns més segurs i respectuosos.

El Govern què està fent? És veritat, està actuant amb dades, amb unes dades reals. És veritat que hi havia dades, però el Govern ha volgut fer les seves dades, els seus estudis, per poder fer les seves mesures, també, i les seves inversions, a vegades pactats amb uns grups a vegades amb uns altres, eh?, perquè creiem que la política penitenciària no va de color, sinó que va de seguretat i va de prevenció, també, i de reinserció, tant pels interns com pels treballadors.

Per tant, creiem que s'ha d'anar en aquesta línia. I dir que el Govern seguirà escoltant...

El president

Diputada...

Judit Alcalá González

...corregint, i també millorant i reitera, sobretot, les gràcies als professionals dels centres penitenciaris, que cada dia sostenen uns dels serveis públics, crec, més difícils i més imprescindibles per al nostre país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria el torn per les respostes del compareixent. Té la paraula el senyor Albert Gómez Martín, per un temps de set minuts.

Alberto Gómez Martín (coordinador CSIF Presons)

Be, faré un mixt amb totes les preguntes que ens han traslladat des dels diferents grups parlamentaris.

Clar, el tema de la jubilació anticipada no genera cap debat entre tots els que som aquí, perquè és un tema de justícia, serveix per dignificar un col·lectiu, i ja per un tema de salut mental i salut física. Aquest no és cap problema.

Després, quan ens fiquem amb el tema d'agents de l'autoritat, jo torno la pregunta a la diputada d'Esquerra Republicana: i per què vostès no volen que nosaltres siguem reconeguts com agents de l'autoritat? Confien o desconfien de la veracitat o de la nostra professionalitat? Doncs, nosaltres ho venim demanant des de fa molts anys, i a més a més des de CSIF d'una manera molt intensa, apareixent en molts mitjans de comunicació, denunciant cada una de les agressions que hem patit durant aquests deu anys, que és quan tenim el registre, per un tema d'acabar amb aquesta impunitat que existeix -ho ha dit el senyor Macián, de VOX-, que és veritat, dins de les presons catalanes hi ha un sentiment d'impunitat per una part molt reduïda d'interns que són multirreincidentes i que veuen que no els costa res agredir-nos, no té un afegit. Com un element dissuasiu, sí, com un element dissuasiu, perquè ells han de saber que aquell funcionari o funcionària que va vestit de blau és un professional, que ens paguen per mantenir la seguretat dins del centre, entre altres coses, a més a més, i ha de saber que és autoritat i que se l'ha de respectar. Hi ha moltes faltes de respecte, no només la física.

I llavors, també agafaré una frase que ha dit vostè, que és molt interessant, que diu: "Les dades són les dades". D'acord, llavors, si fem servir aquesta frase tan bona que ha dit vostè, de l'1 d'octubre al 31 d'octubre del 24, des d'aquest mateix període, 565 agressions. No comptarem les temptatives, perquè ara el departament ja no ens facilita les temptatives d'agressió. I de l'1 de gener al 31 d'octubre del 25, 668 agressions, un divuit per cent més. Són dades, analitzarem també aquestes dades.

Però seguint amb "les dades són les dades", any 2020, 3,91 contencions per a una ràtio de cada cent interns. Any 2025, 228. És a dir, que sí que s'està treballant en allò que per a vostès és tan important: "No, no immobilitzem l'intern". Sembla ser que nosaltres anem a la feina amb ganes d'immobilitzar els interns, perquè, clar, és un oci brutal per a nosaltres.

Llavors, si es tracta de la creació d'un grup de treball, en aquest grup de treball no pot formar part alguna persona que no té ni idea de què és una presó, no hi pot prendre part el senyor Iñaki Rivera, no hi poden prendre part associacions que no han trepitjat una presó.

“Crear espais més còmodes dins de la presó”. Clar que sí, tot el que sigui possible, però vivim dins d'un règim, dins d'un món tancat. Això no hem de perdre mai de vista i vostès no ho tenen gens clar.

Per part del Partit Popular, bé, las agresiones, ya lo he dicho, la percepción del 2025 es a l'alza. Por lo tanto, este acuerdo que se ha firmado es todo “se hará”, “se propondrá”, “se intentará”, “se conseguirá”. Bueno, “se conseguirá” no se sabe. Lo miraremos, ver la mejor manera de hacerlo.

Las filtraciones de imágenes son repudiables, porque ponen en riesgo nuestra seguridad, la de nuestras familias y queremos, exigimos a la secretaria que tome todas las medidas que estén a su alcance para ir hasta el último paso.

L'“obertalitat”, bueno, la “obertalitat”, un palabro, un palabro que se inventó la señora Ubasart y era “vamos a sacar gente a la calle, estén o no estén preparados”, según los criterios, exigir unos mínimos.

Y la medicación diluida, claro, nosotros nos reunimos el año 2020 con la señora Turu, que es la responsable de la medicina penitenciaria, y la reunión podría haber durado dos minutos, porque no nos habíamos sentado en la silla que nos dijo: “No, a lo que vais a proponer, no, no queremos oír hablar del tema”.

Según un redactado muy pequeño, que dice que “l'administració de medicació amb pastilles ha provocat un tràfic sistemàtic i continu de medicaments. Molts interns en fan un ús indegut, provocant greus problemes conductuals i de comportament que sovint deriven en agressions verbals i físiques contra els treballadors”.

Des de CSIF estimem que més del setanta per cent de la població reclusa que pren medicació psicotròpica ha traficant almenys un cop amb aquesta medicació, i que més del trenta per cent trafica amb aquesta medicació de forma habitual. Que un reclus no prengui la seva medicació prescrita és ja de per si perillós, però igual de perillós és que qui no ha de prendre'ls s'automediqui de manera irresponsable per suplir la falta de psicotròpics i o estupefaents. En tots dos casos, es crea la alteració en el comportament de l'individu, que la majoria de les vegades es tradueix en episodis d'agressivitat, posant en perill la convivència i la seguretat d'interns i treballadors penitenciaris. S'han produït morts per sobredosi de pastilles. Un intern, l'any 19, va ser hospitalitzat pel mateix motiu, morint uns dies després.”

Per la banda de Junts, les mesures immediates, clar, el món evoluciona i sembla ser que les persones evolucionen. A les persones s'han detectat molts drons, que ja no només és per ficar pastilles i drogues, és que poden ficar qualsevol "artilugi", diguin pistola o qualsevol cosa que pot alterar el dia a dia dins d'una presó. Crec que falten molts mitjans i és una llàstima que la seguretat dels treballadors penitenciaris estigui sota temes pressupostaris, no? És una pena perquè després mires les subvencions que es donen a altres associacions que res tenen a veure amb el nostre país i llavors això sí que ens deixa una miqueta decebuts.

Pla de personal. Nosaltres sempre demanem més personal, però no només és això, és també la jubilació anticipada, la formació -superimportant-, i quanta més formació, millor. Perquè en contra del que també pensa molta gent que està en aquesta sala, som un col·lectiu hiperformat, molt format, amb uns coneixements que us sorprendrien si de veritat rasquessin una miqueta dins del nostre col·lectiu. Gent molt, molt, molt preparada en qualsevol matèria.

S'ha de treballar urgentment en salut mental, però aquí cal que intervinguin altres departaments. Salut és imprescindible. Tenim centres on els mòduls de salut mental estan tancats, unes instal·lacions que molts hospitals comarcals les desitjarien, però no hi ha mitjans per omplir de professionals i d'eines per poder atendre aquest percentatge tan elevat de població. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Què més? Termino, eh? El tema de los aerosoles, el tema de los aerosoles nosotros lo hemos propuesto por activa y por pasiva. Es un decidido# y que solo la cobardía de nuestro antiguo secretario, el señor Amand Calderó hizo que no lo tuviésemos, porque así se comprometió en un acuerdo, y para nosotros era vital, pero supongo que sería su último acto de campaña y decidió de subir su propia firma que allí figuraba.

Seguiremos luchando, seguiremos luchando por conseguirlo, porque no consiste en ir rociando a los internos con aerosoles. Somos bastante más conscientes que todo eso.

Y bueno, con esto creo que doy por contestadas todas las... Ah, sí, perdona, *el señor García Berrio me decía que qué queríamos decir con que ese cinco o diez por ciento.*

Sí, ése cinco o diez por ciento que hem detectat és aquell percentatge d'interns que no els importa pagar la seva condemna; que tenen vint anys, vint anys, perquè no tenen cap intenció de rehabilitar-se.

El sistema penitenciari fa fallida, i fa fallida des de fa molts anys, però fa fallida perquè per oferir moltes activitats no vol dir que siguem més eficients. S'ha d'aplicar aquests mitjans a la gent que veritablement vol reinserir-se, rehabilitar-se, i quan dèiem que semblen espais lúdics..., es dona una sèrie d'activitats que fan riure, fan riure, en comptes d'agafar també el Departament d'Ensenyament i fer un projecte seriós de: "Què faré quan surti al carrer?" Hi ha moltes eines. Tenim unes instal·lacions, unes bugaderies brutals, uns tallers productius brutals, donen goig veure'ls. Llavors, creiem que s'ha de fer un estudi en com reinvertir els recursos que es destinen als serveis penitenciaris de Catalunya.

Només volíem dir això.

El president

D'acord, moltes gràcies. Si estan d'acord, tancaríem aquí la sessió de la Comissió Justícia i Qualitat Democràtica, i agrair-los la seva participació amb compareixença en aquesta comissió.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a les...